

EURÓPAI PARLAMENT

2004

2009

Plenárisülés-dokumentum

A6-0364/2008

24.9.2008

JELENTÉS

az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és a gyermekszegénységet is ideértve a szegénység elleni küzdelemről
(2008/2034(INI))

Foglalkoztatási és Szociális Bizottság

Előadó: Gabriele Zimmer

A vélemény előadója (*):
Anna Záborská, Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság

(*): Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 47. cikke

TARTALOMJEGYZÉK

	Oldal
AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY	3
INDOKOLÁS	24
VÉLEMÉNY NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG	29
A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE.....	36

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 47. cikke

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÁLLÁSFOGLALÁSÁRA IRÁNYULÓ INDÍTVÁNY

az EU-ban a társadalmi integráció előmozdításáról és a gyermekszegénységet is ideértve a szegénység elleni küzdelemről
(2008/2034(INI))

Az Európai Parlament,

- tekintettel „A szociális védelem korszerűsítése a nagyobb társadalmi igazságosság és gazdasági kohézió érdekében: a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak aktív integrációjának elősegítése” című bizottsági közleményre (COM(2007)0620),
- tekintettel a munkaerőpiactól legtávolabb élő munkavállalók aktív integrációját támogató közösségi fellépésről folytatott konzultációról szóló bizottsági közleményre (COM(2006)0044) és a Bizottság szolgálatainak a konzultáció eredményeit összefoglaló jelentésére,
- tekintettel a szociális védelmi rendszerekben az elégséges forrásokra és szociális segélyre vonatkozó közös kritériumokról szóló, 1992. június 24-i 92/441/EGK tanácsi ajánlásra és a szociális védelmi célkitűzések és politikák konvergenciájáról szóló, 1992. július 27-i 92/442/EGK tanácsi ajánlásra,
- tekintettel a méltányos bérezésről szóló bizottsági véleményre (COM(1993)0388),
- tekintettel a nemzeti lisszaboni reformprogramokra, a 2006–2008. évi szociális védelmi és társadalmi integrációra vonatkozó stratégiákról a tagállamok által benyújtott nemzeti jelentésekre és ezek 2007. évi naprakészé tett változataira,
- tekintettel a Tanács által 2008. március 13-án, illetve 14-én elfogadott, **a szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló 2008. évi együttes jelentésre** (COM(2008)0042), illetve a 2007/2008-ra vonatkozó közös foglalkoztatási jelentésre,
- tekintettel a Szociális Védelmi Bizottság munkacsoportjának „Gyermekszegénység és jólét az EU-ban” című, 2008. januári jelentésére,
- tekintettel az ENSZ által 1966-ban elfogadott Gazdasági, Szociális és Kulturális Jogok Nemzetközi Egyezségokmányára,
- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 3., 16., 18., 23., 25., 26. és 29. cikkére,
- tekintettel az ENSZ közgyűlésének A/RES/46/121, A/RES/47/134, A/RES/47/196, A/RES/49/179, valamint A/RES/50/107 számú határozataira,
- tekintettel a az ENSZ Gazdasági és Szociális Bizottságának dokumentumaira (E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29, E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25 és E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25),

- tekintettel a nőkkel szemben alkalmazott hátrányos megkülönböztetések minden formájának kiküszöböléséről szóló, 1979-ben elfogadott ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- tekintettel az ENSZ 2000. évi millenniumi fejlesztési célkitűzéseire, különösen a szegénység és az éhezés felszámolására (első célkitűzés), az egyetemes alapszintű oktatás elérésére (második célkitűzés), a férfiak és nők esélyegyenlőségére (harmadik célkitűzés) és a környezet védelmére (hetedik célkitűzés),
- tekintettel az ENSZ 1989. évi gyermekjogi egyezményére és a gyermekkereskedelemről, a gyermekprostitúcióról és a gyermekpornográfiáról szóló fakultatív jegyzőkönyvére,
- tekintettel az ENSZ migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló 1990. évi nemzetközi egyezményére,
- tekintettel az ENSZ 2002. évi, idősödére vonatkozó nemzetközi cselekvési tervére,
- tekintettel a fogyatékkal élők jogairól szóló, 2006. évi ENSZ-egyezményre és fakultatív jegyzőkönyvére,
- tekintettel az ILO minimálbér megállapításáról szóló, 26. és 131. számú egyezményére,
- tekintettel az ENSZ és az ILO tisztességes munkáról szóló napirendjére,
- tekintettel a „Tisztességes munka mindenki számára: Az Unió hozzájárulása a tisztességes munkára vonatkozó menetrend végrehajtásához” című bizottsági közleményre (**COM(2006)0249**), és a Parlament 2007. május 23-i állásfoglalására a tisztességes munkához való jogról¹,
- tekintettel a foglalkoztatási és szociális miniszterek Berlinben, 2007. január 18. és 20. között tartott informális találkozásának a „jó munkáról” szóló következtetéseire,
- tekintettel az Európai Unió alapjogi chartájának 34., 35. és 36. cikkére², amelyek kifejezetten rendelkeznek a szociális és lakhatási segélyhez való jogról, az emberi egészség magas szintű védelméről és az általános gazdasági érdekű szolgáltatásokhoz való hozzáférésről,
- tekintettel a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló, 1989. évi közösségi chartára és az Európa Tanács 1996. évi felülvizsgált európai szociális chartájára,
- tekintettel az európai szociális partnereknek a 2007. október 18-i, „Kulcsfontosságú kihívások az európai munkaerőpiacon: az európai szociális partnerek együttes elemzése” című jelentésben szereplő ajánlásaira,
- tekintettel a személyek közötti, faji vagy etnikai származásra való tekintet nélküli egyenlő bánásmód elvének alkalmazásáról szóló, 2000. június 29-i 2000/43/EK tanácsi irányelvre

¹ HL C 102. E, 2008.4.24., 321.o.

² HL L 303., 2007.12.14., 1. o.

és az Európai Parlamentnek a romák európai unióbeli helyzetéről szóló, 2005. április 28-i állásfoglalására¹,

- tekintettel a foglalkoztatás és a munkavégzés során alkalmazott egyenlő bánásmód általános kereteinek létrehozásáról szóló, 2000. november 27-i 2000/78/EK tanácsi irányelvre,
- tekintettel a nyílt koordinációs módszer alkalmazásáról szóló, 2003. június 5-i állásfoglalására²,
- tekintettel „A 2007 tavaszi Európai Tanács számára készített időközi jelentés” című bizottsági közleményre (COM(2007)0063) és a szociális valóság felméréséről szóló, 2007. november 15-i parlamenti állásfoglalásra³,
- tekintettel „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című bizottsági közleményre (COM(2006)0367), és az Európai Parlament erről szóló, 2008. január 16-i állásfoglalására⁴, különösen annak (94)–(117) bekezdésére,
- tekintettel „A szociális Európa érdekében tett kötelezettségvállalás megújítása: A szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyitott koordinációs módszer megerősítése” című bizottsági közleményre (COM(2008)0418),
- tekintettel a szegénység elleni küzdelem és a társadalmi kirekesztés európai évről (2010) szóló európai parlamenti és tanácsi határozatra irányuló bizottsági javaslatra (COM(2007)0797), és az Európai Parlament erről szóló, 2008. június 17-i álláspontjára⁵,
- tekintettel az utcai hajléktalanság felszámolásáról szóló, 2008. április 22-i nyilatkozatára⁶,
- tekintettel az Egyesült Nemzetek gyermekek elleni erőszakkal foglalkozó 2006-os, tájékoztató pontként szolgáló tanulmányának megállapításaira és ajánlásaira, amelyek szerint a gazdasági egyenlőtlenségek és a társadalmi kirekesztés a gyermekek bántalmazásának rizikófaktorai között szerepelnek,
- tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság „Új európai szociális cselekvési program” című, 2008. július 9-i véleményére,
- tekintettel a Régiók Bizottságának „Aktív integráció” című, 2008. június 18-i véleményére,
- tekintettel „Az Energiafogyasztók Jogainak Európai Chartája felé” című bizottsági közleményre (COM(2007)0386),
- tekintettel az EK-Szerződés 136–145. cikkére,

1 HL C 45. E, 2006.2.23., 129. o.

2 HL C 68. E, 2004.3.18., 604. o.

3 Elfogadott szövegek, P6_TA(2007)0541.

4 Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0012.

5 Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0286.

6 Elfogadott szövegek, P6_TA(2008)0163.

- tekintettel eljárási szabályzata 45. cikkére,
- tekintettel a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság jelentésére és a Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság véleményére (A6-003642008),
- A. mivel a 2000. december 7–9-i nizzai Európai Tanács megállapította a szegénység és a társadalmi kirekesztés 2010-ig történő határozott és mérhető csökkentésére irányuló uniós célkitűzést, mivel az említett célkitűzés tekintetében elért előrehaladás fokozandó,
- B. mivel a 2000. március 23–24-i lisszaboni Európai Tanács arról állapodott meg, hogy 2010-re felszámolják a gyermekszegénységet Európában,
- C. mivel a 2000. december 7–9-i nizzai Európai Tanács arra hívta fel a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a szociális védelmi rendszerek által biztosítandó minimális garantált forrásokról szóló, 1992. évi ajánlás nyomán követéséről,
- D. mivel a 92/441/EGK tanácsi ajánlás elismeri „a személyek alapvető jogát az emberi méltósággal összeegyeztethető élethez szükséges erőforrásokhoz és a szociális segélyhez”,
- E. mivel a munkavállalók alapvető szociális jogairól szóló, 1989-es közösségi charta elismeri a munkavállaló „méltányos bérhez” való jogát; mivel a Parlament és a Bizottság 1993-ban foglalkozott a minimálbérékkel kapcsolatos összehangolt politika szükségességével a munkavállalók olyan bérhez való jogának megvalósítása érdekében, amely „legendő számukra a tisztességes életvitelhez”,
- F. mivel az EU-nak a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem tekintetében 2001-ben tett kötelezettségvállalása kezdetén az EU-ban 55 millió embert fenyegetett jövedelme alapján a szegénység kockázata (az EU-15 lakosságának 15%-a); mivel 2005-re az említett számadat 78 millióra emelkedett (az EU-25 lakosságának 16%-a),
- G. mivel a férfiak és nők bérezésében meglévő tartós egyenlőtlenség a nőket hátrányosabb helyzetbe hozza a szegénységből való menekvés terén,
- H. mivel valamennyi szociális transzfer hiányában az EU-ban különösen a nőket érintő szegénység kockázata 16%-ról 40%-ra, illetve a nyugdíjkifizetések kizárásával 25%-ra nőne,
- I. mivel a nők rövidebb, lassabb és kevésbé jól fizetett karrierje szintén hatással van elszegényedésük kockázatára, különösen a 65 évesnél idősebbek esetén (21%-kal vagy 5 százalékponttal magasabb ez az érték, mint a férfiak körében),
- J. mivel a gyermekek és a fiatalok teszik ki az Unió népességének majdnem egyharmadát, és mivel 19 millió gyermeket fenyeget a szegénység kockázata, és közülük sokat elválasztottak a családjuktól a család szegénysége miatt; mivel a különböző társadalmi körülmények között, beleértve a gyermekek védelmét a durva bánásmód minden típusával szemben, komplex kapcsolat áll fenn a szegénység, a gyermeknevelés és a gyermekek jóléte között,
- K. mivel különösen a szélsőséges szegénység és a társadalmi kirekesztés minden emberi jog

megsértését jelenti,

- L. mivel az Európai Unió lakosságának jelentős része él a társadalomból kirekesztve, azaz ötből egy fő él gyenge minőségű lakásban, és minden nap közel 1,8 millió személy keres hajléktalanszállókon szállást, 10% él olyan háztartásban, ahol senki nem dolgozik, a hosszú távú munkanélküliség megközelíti a 4%-ot, 31 millió dolgozó vagy 15% keres szélsőségesen alacsony bért, a dolgozók 8%-a vagy 17 millió ember a foglalkoztatás ellenére megtapasztalja a jövedelmi szegénységet, az iskolát korán elhagyók aránya több mint 15% és a „digitális szakadék” továbbra is fennáll (az uniós népesség 44%-ának nincs semmilyen internet- vagy számítógép-használói ismerete),
- M. mivel a szegénység és az egyenlőtlenség aránytalanul sújtja a nőket; mivel a nők átlagos jövedelme a férfiak átlagos jövedelmének csupán 55%-a; mivel a nőket különösen és aránytalanul érinti az időskori szegénység; mivel a magas színvonalú szolgáltatásokhoz való hozzáférés hiánya elfogadhatatlan mértékben növeli a nők szegénységének kockázatát,
- N. mivel a regionális és helyi hatóságok már jelentős felelősséggel bírnak a közszolgáltatások és -ellátások biztosítását illetően, ugyanakkor ki vannak téve a közpénzek korlátozó nyomásának;
- O. mivel a gyermekekbe és a fiatalokba történő befektetés elősegíti a gazdasági jólét növelését mindenki számára és segít megtörni a szegénységi ciklust, és mivel kiemelt jelentőséggel bír, hogy amint azonosították a problémákat, megelőzzék azokat vagy beavatkozzanak a gyermekek életesélyeinek fenntartása érdekében,
- P. mivel a szegénységhez és a munkanélküliséghez rossz egészségi állapot és az egészségügyi ellátáshoz való rossz hozzáférés társul olyan tényezők miatt, mint a rossz táplálkozás, a rosszabb életkörülmények a hátrányos helyzetben lévő területeken, a nem megfelelő lakáskörülmények és a stressz,
- Q. mivel az egyenlőtlenség, a szegénység, a társadalmi kirekesztés és az esélytelenség hatásai összefüggenek egymással, és tagállami szinten következetes stratégiát tesznek szükségessé, amely nem csupán a jövedelemre és a jólétre összpontosít, hanem olyan kérdésekre is, mint a foglalkoztatáshoz, az oktatáshoz, az egészségügyi szolgáltatásokhoz, az információs társadalomhoz, a kultúrához, a közlekedéshez való hozzáférés és a jövő nemzedékek lehetőségei,
- R. mivel a 2000-től 2005-ig terjedő időszakban az EU-ban a jövedelmekre és életkörülményekre vonatkozó európai uniós statisztikák (EU-SILC) szerint a jövedelmi egyenlőtlenség (S20/S80 arány) jelentősen, 4,5-ről 4,9-re emelkedett, azaz 2005-ben az Európai Unió lakossága leggazdagabb 20%-ának a jövedelme közel ötször magasabb volt mint a lakosság maradék 80%-áé,
- S. mivel a szabadságvesztéssel járó büntetés megfelelő rehabilitáció és oktatás hiányában gyakran vezet további társadalmi kirekesztéshez és munkanélküliséghez,
- T. mivel az Európai Unió teljes munkaképes korú lakosságának 16%-a fogyatékkal élő (Eurostat 2002); mivel a fogyatékkal élők – akik közé mentális egészségügyi

problémákkal élők, idősebbek és etnikai kisebbségek is tartoznak – munkanélküliségének mértéke továbbra is elfogadhatatlanul magas az egész Európai Unióban; mivel 500 000 fogyatékkal élő ember még mindig nagy, zárt lakóintézetekben él,

Az aktív társadalmi integráció holisztikusabb megközelítése

1. üdvözli a Bizottság aktív társadalmi integrációval kapcsolatos megközelítését; úgy ítéli meg, hogy az aktív társadalmi integrációs politikákkal kapcsolatos átfogó cél az alapvető jogok végrehajtása kell hogy legyen annak érdekében, hogy lehetővé tegyék az egyének számára a tisztességes életvitelt és részvételt a társadalomban, illetve a munkaerőpiacon;
2. úgy véli, hogy az aktív társadalmi integrációs politikáknak jelentős hatással kell lenniük a szegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolására, mindkét esetben tekintettel a foglalkoztatottakra (a „dolgozó szegényekre”) és a fizetett alkalmazásban nem lévőkre; egyetért a Bizottsággal abban, hogy az aktív társadalmi integrációval kapcsolatos holisztikusabb megközelítést az alábbi közös elvekre kell alapozni:
 - (a) a társadalmi kirekesztés megelőzéséhez elegendő jövedelemtámogatás: a tagállamoknak a szubszidiaritás és az arányosság elvével összhangban minimumjövedelem-rendszereket, kapcsolódó ellátásokat és a szociális segélyt kell meghatározniuk, amelyeknek az aktív integrációs politikák stratégiai tervével kiegészítve könnyen hozzáférhetőeknek kell lenniük, és elegendő forrást kell biztosítaniuk ahhoz, hogy az egyéneket kiemeljék a szegénységből, és megelőzzék a társadalmi kirekesztést (megjegyezve, hogy az aktív integrációs politikák a szociális védelmi rendszerekben fokozottabb méltányosságot biztosítanak, egyedi kísérő intézkedésekkel (pl. rehabilitáció, képzés, tanácsadás, gyermekgondozás, lakhatás, nyelvtanítás bevándorlóknak és támogató szolgáltatások) együtt, amelyek lehetővé teszik az egyének számára a méltóságteljes életet);
 - (b) kapcsolat a befogadó munkaerőpiacok felé: az aktív integrációs politikák célja a stabil és biztonságos, magasan képzett munkaerőt igénylő munkahelyek elősegítése, a munkahelyek vonzerejének javítása, minőségi munkahelyek létrehozása és a minőségi foglalkoztatás ösztönzése, magas színvonalú munkahelyi egészségi és biztonsági szint biztosítása, a termelékenység növelése, valamint a leginkább hátrányos helyzetűek aktív támogatása, egyedi támogatási intézkedések és szolgáltatások nyújtása a foglalkoztathatóság fokozása és a munkavállalók munkaerőpiacon tartása érdekében, a vállalkozói tevékenységek fejlesztése és munkakeresési támogatás, magas színvonalú oktatás, szakképzés, továbbképzés és egész életen át tartó tanulás biztosítása, személyreszabott tanácsadás, ha az valóban elkerülhetetlen, különleges segítségnyújtás és támogatott foglalkoztatás a veszélyeztetett csoportoknak mint a fogyatékkal élő dolgozóknak;
 - (c) kapcsolat a minőségi szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférés felé: az alapvető szolgáltatások – szociális szolgáltatások, általános (gazdasági) érdekű szolgáltatások – hozzáférhetőségét, megfizethetőségét, nyitottságát, átláthatóságát, egyetemességét és minőségét meg kell erősíteni a szociális és területi kohézió előmozdítása, az alapvető jogok garantálása és a tisztességes megélhetés biztosítása érdekében,

különösen a társadalom olyan veszélyeztetett és hátrányos helyzetű csoportjai számára, mint a fogyatékkal élők, az idősek, az egyszülős és a nagy családok, és a szolgáltatókat úgy kell megtervezni, hogy azok figyelembe vegyék a különböző csoportok igényeit; a köz- és társadalmi szolgáltatások további privatizációja elkerülendő a megfizethetőség, a minőség és a hozzáférhetőség minden állampolgár számára való biztosítása érdekében;

- (d) a nemek közötti egyenlőség érvényesítése, megkülönböztetésmentesség és aktív részvétel: az aktív integrációs politikáknak biztosítaniuk kell a férfiak és a nők közötti egyenlőség előmozdítását és hozzá kell járulniuk a megkülönböztetés valamennyi formájának kiküszöböléséhez az aktív társadalmi integráció fent említett valamennyi vonatkozásában; aktív részvétel: elő kell mozdítani a felelősségteljes kormányzást és valamennyi érintett részvételét és integrációját, közvetlenül bevonva a szegénység, a társadalmi kirekesztés és az egyenlőtlenség – különösen a szélsőséges szegénység – által érintetteket mind nemzeti, mind pedig európai szinten, illetve a szociális partnereket, a nem kormányzati szervezeteket és a médiát a stratégiák kidolgozásába, irányításába, végrehajtásába és értékelésébe;
3. úgy véli, hogy a 92/441/EGK tanácsi ajánlást az Európai Unió társadalmi valósága számbavételének eredményei és az aktív integráció javasolt holisztikus megközelítésének fényében ki kell szélesíteni és aktualizálni kell, továbbá úgy véli, hogy az ajánlásnak megfelelően figyelembe kell vennie a demográfiai változással, valamint a tudás- és szolgáltatásalapú gazdasággal összefüggő új társadalmi kockázatok kialakulását;
4. helyesli a Bizottság álláspontját, miszerint az aktív integráció holisztikusabb megközelítésének a gyermekszegénység megszüntetésére, az egészségügyi ellátáshoz és az egészségügyi eredményekhez való hozzáférés tekintetében az egyenlőtlenségek felszámolására, az állami és magánnyugdíjhoz, valamint a nyugdíjazáshoz kapcsolódó szegénység és társadalmi kirekesztés kezelésére és a megfelelő, magas színvonalú és hosszú távú ellátásról szóló rendelkezésekre kell fókuszálnia;

Elészséges jövedelem garantálása mindenki számára a méltóságteljes élet biztosításához

5. kiemeli, hogy az EU-27 legtöbb tagállamában van nemzeti minimumjövedelem-rendszer, de számos tagállamban nincs; ösztönzi a tagállamokat garantált minimumjövedelem-rendszerek biztosítására a társadalmi integráció érdekében, valamint sürgeti a legjobb gyakorlatok cseréjét; felismeri, hogy amennyiben szociális támogatást biztosítanak, a tagállamoknak kötelessége annak szavatolása, hogy a polgárok tudják, mire jogosultak, és képesek legyenek jogosultságaikat érvényesíteni;
6. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy néhány tagállam valószínűsíthetően nem veszi figyelembe a 92/441/EGK tanácsi ajánlást, amely elismeri „az egyének az emberi méltósággal összeegyeztethető életmódhoz elészséges forrásokhoz és szociális segítségnyújtáshoz való alapvető jogát”;
7. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a szociális segély mértéke a legtöbb tagállamban máris a szegénységi küszöb alatt van; kitart amellett, hogy a jövedelemtámogató rendszerek fő célkitűzéseként az egyének szegénységből való kiemelését és a

méltóságteljes élethez való hozzásegítésüket kell meghatározni; felhívja a Bizottságot annak megvizsgálására, hogy a mindenki számára feltétel nélkül biztosított alapjövedelem hatékony eszköze lehet-e a szegénység elleni küzdelemnek;

8. felhívja a Bizottságot egy részletes jelentés közzétételére arról, hogy a tagállamok jóléti rendelkezései (többek között a minimáljövédelmi rendszerek és a vonatkozó ellátások, a munkanélküli, a rokkantsági és a túlélő hozzátartozóknak járó ellátások, a kötelező és önkéntes nyugdíjrendszerek, a korengedményes nyugdíj tekintetében) előírják-e a nemzeti átlagjövedelem 60%-ának megfelelő uniós szegénységi küszöbérték feletti jövedelem biztosítását;
9. javasolja, hogy a Bizottság fontolja meg, hogy létrehoz-e egy egységes módszert a minimum megélhetési összeg és a megélhetési költségek (az áruk és szolgáltatások kosara) kiszámítására, biztosítva a szegénységi küszöb összehasonlítható intézkedéseit és a szükséges társadalmi beavatkozás kritériumának meghatározását;
10. rámutat arra, hogy a szélsőséges elszegényedés kockázata magasabb a nők esetében, mint a férfiaknál; rámutat arra, hogy a mai európai társadalmakban a szegénység elnöiesedése felé mutató tartós tendencia azt mutatja, hogy a szociális védelmi rendszerek jelenlegi keretei, illetve az EU szociális, gazdaság- és foglalkoztatáspolitikáinak széles köre nem alkalmas a nők igényeinek és a nők munkájában mutatkozó különbségeknek a kezelésére; hangsúlyozza, hogy a nők szegénysége és társadalmi kirekesztése Európában egyedi, többértű és nemekhez igazított politikai válaszokat igényel;
11. kijelenti, hogy a minimális jövedelem megfelelő rendszerei a mindenkire érvényes társadalmi igazságosságon és esélyegyenlőségen alapuló Európai Unió alapvető előfeltételei; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a munkahely nélkül vagy munkahelyek között eltelt időszakokra megfelelő minimális jövedelmet nyújtsanak, különös figyelmet fordítva a nők azon csoportjaira, akikre további felelősségek hárulnak;
12. felhívja a Tanácsot, hogy egyezzen meg a minimumjövedelem-rendszerekkel kapcsolatos uniós célkitűzésről és olyan járulék alapú jövedelemhelyettesítő rendszerekről, amelyek a nemzeti átlagjövedelem legalább 60%-ának megfelelő mértékű jövedelemtámogatást nyújtanak, illetve az ezen célkitűzés valamennyi tagállam által történő elérésére vonatkozó ütemtervről;
13. úgy véli, hogy az elszegényedés kockázata a nők esetében nagyobb, mint a férfiaknál, különösen idős korban, mivel a szociális biztonsági rendszerek alapját gyakran a folyamatos jövedelemszerző foglalkoztatás elve képezi; a megfelelő minimális jövedelemhez való egyéni jog biztosítására szólít fel, amely nem függ a foglalkoztatáshoz kötődő hozzájárulásoktól;
14. úgy ítéli meg, hogy a foglalkoztatásban lévők szegénysége nem tükröz méltányos munkafeltételeket, és erőfeszítések kifejtésére hív fel az ilyen állapot orvoslása végett oly módon, hogy általában a bérek és különösen a minimálbér – tekintet nélkül arra, hogy kötelezőek vagy kollektív megállapodáson alapulnak – megakadályozza a jövedelmi szegénységet és biztosítsa a tisztességes életkörülményeket;
15. felhívja a Tanácsot, hogy egyezzen meg a minimálbérekkel kapcsolatos uniós

célkitűzésről (kötelező, kollektív megállapodások nemzeti, regionális vagy ágazati szinten), amelyek az adott (nemzeti, ágazati stb.) szintű átlagbér legalább 60%-ának megfelelő bért nyújtanak, illetve az ezen célkitűzés valamennyi tagállam által történő elérésére vonatkozó ütemtervről;

16. rámutat, hogy a minimáljövedelmi rendszereket a társadalmi integrációt támogató intézkedéscsomaggal kell kiegészíteni, az ilyen csomagnak magában kell foglalnia pl. a lakhatás, az oktatás, a képzés, a szakmai átképzés és az egész életen át tartó tanulás lehetőségét, valamint a hatékony gazdasági irányítás és a jövedelemtámogatási rendszerek támogatását az egyének és a háztartások költségeinek fedezéséhez való hozzájárulás céljából, ezáltal biztosítva az életszükségeket és az egész életen át tartó tanulás szükségletének kielégítését, különösen az egyedülállók, az egyszülős és a nagy családok számára;
17. a tagállamokat jövedelemtámogatási rendszerük gyakran komplex és szövevényes hálózatának felülvizsgálatára hívja fel, függetlenül azok különleges jellegétől (legyen szó akár minimáljövedelem-rendszerekről és a kapcsolódó ellátásokról, járulékalapú pótlólagos jövedelemrendszerekről stb.) hozzáférhetőségük, hatékonyságuk és eredményességük javítása céljából;
18. úgy ítéli meg, hogy a hátrányos helyzetű csoportok (mint a fogyatékkal élő vagy krónikus betegségben szenvedő emberek, egyszülős vagy sokgyermekes háztartások) számára a tagállamoknak célzott kiegészítő ellátást kell nyújtaniuk, amelyek fedezik a felmerülő többletköltségeket, többek között a személyes támogatás, a különleges létesítmények, az orvosi és szociális ellátás igénybevétele tekintetében; hangsúlyozza a rokkantsági és az öregségi nyugdíj tisztességes szintje biztosításának szükségességét;
19. elismeri az egyenlőtlen jövedelemeloszlást az önálló vállalkozók körében, valamint, hogy az önálló vállalkozók egynegyede él a szegénységi küszöb alatt, ezért a szegénységi csapda elkerülése érdekében jobban intézményesült támogatás nyújtandó a vállalkozóknak;

A gyermekszegénység felszámolása: az elemzéstől a célzott politikákig és a végrehajtásig

20. az UNCRC gyermekjog-központú perspektívája alapján hangsúlyozza a gyermekek anyagi biztonságával és a gyermekjóléttel kapcsolatos holisztikus megközelítés fontosságát, hogy a családok – és különösen a nagycsaládok – részesülhessenek a kielégítő jövedelmi szint előnyeiből, hogy gyermekeik számára megfelelő lakhatást és étkezést, valamint magas színvonalú egészségügyi, szociális és oktatási szolgáltatásokhoz való hozzáférést biztosíthassanak, hogy mind testük, mind pedig személyiségük harmonikusan fejlődhessen; elismeri ugyanakkor, hogy a gyermekek alapvető szükségleteinek prioritást kell élvezniük a tagállamok pénzügyi megfontolásaival szemben;
21. felhívja az EU intézményeit, a tagállamokat és a szervezett civil társadalmi szövetségeket annak biztosítására, hogy a gyermekek részvételének megszervezése mindig a

biztonságos és érdemi részvétel alapvető elvei szerint történjen;

22. felhívja a figyelmet a holisztikus megközelítés alábbi dimenzióira:

- (a) a gyermekek és a fiatalok polgárként való elismerése, akik függetlenül és családtagként is jogokkal rendelkeznek;
- (b) annak biztosítása, hogy a gyermekek forrástámogatással és a segítségnyújtás valamennyi formájával nőnek fel, hogy minden tekintetben kielégíthessék érzelmi, szociális, testi, oktatási és kognitív szükségleteiket, a szükséges támogatást biztosítva különösen a szélsőséges szegénységben élő szülők és családok számára, hogy megszerezhessék a feladataik teljesítéséhez szükséges forrásokat, így megelőzve azt, hogy nehéz anyagi körülmények között a szülők elhagyják vagy intézetbe adják gyermekeiket;
- (c) hozzáférés biztosítása olyan szolgáltatásokhoz és lehetőségekhez, amelyek minden gyermek számára szükségesek jelenlegi és jövőbeli jólétük növeléséhez; külön figyelem fordítása a különleges támogatásra szoruló gyermekekre (etnikai kisebbségek, bevándorlók, utcagyerekek és fogyatékkal élő gyermekek), lehetővé téve számukra, hogy teljes mértékben megvalósítsák a bennük rejlő lehetőségeket, illetve megakadályozva a kiszolgáltatottsággal járó helyzeteket; különösen a többgenerációs szegénységet, biztosítva a gyermekeknek az oktatáshoz és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférését;
- (d) lehetőség biztosítása a gyermekek számára a társadalomban való részvételre, ide értve a koruknak megfelelő döntéseket is, melyek közvetlenül érintik életüket, illetve a szociális, szabadidős, sport- és kulturális életet;
- (e) pénzügyi segítségnyújtás a nagycsaládok számára a népességcsökkenés megállítása érdekében, valamint az egy vagy több gyermeket nevelő egyedülálló szülőknek nyújtott támogatás, a munkaerőpiacra való be- vagy visszalépést elősegítő intézkedésekkel együtt, emlékeztetve arra, hogy ez a helyzet egyre inkább elterjed és az ilyen helyzetben lévő szülő komolyabb nehézségekkel szembesül, mint a kétszülős családok;
- (f) a család szerepének elismerése a gyermekek jóléte és fejlődése tekintetében;
- (g) hangsúlyozza annak fontosságát, hogy – minden esetben a gyermek érdekeit mérlegelve – az utcagyerekeket, az embercsempészet áldozatául esett gyermekeket és a kísérel nélküli kiskorúakat családjukkal újraegyesítsék; hangsúlyozza, hogy az újraegyesítést a társadalmi reintegrációt szolgáló különleges intézkedéseknek kell kísérniük, amennyiben a társadalmi-gazdasági helyzet vezetett ahhoz, hogy a gyermek olyan, tiltott jövedelemszerző tevékenységekben vett részt, amelyek károsak a gyermek fizikai és erkölcsi fejlődésére, mint például a prostitúció és a kábítószer-kereskedelem; közös, összehangolt fellépésre szólít fel az utcagyerekek és ezek családjai rendkívüli marginalizálódásához és szegénységéhez vezető alapvető okok kezelése érdekében, javítva a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférésüket és leküzdve a szervezett bűnözést; felhívja a Tanácsot, hogy az utcagyerekek jelenségének 2015-ig történő felszámolása érdekében állapodjon meg az egész EU-ra

vonatkozó kötelezettségvállalásról, amely az Európai Parlamentnek „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című, 2008. január 16-i állásfoglalásán alapul;

- (h) arra ösztönzi a tagállamokat, ismerjék fel, hogy a rendkívüli szegénység, a kiszolgáltatottság, a megkülönböztetés és a társadalmi kirekesztés ördögi köre a gyermekeket, és különösen az utcagyerekeket különös kockázatnak teszi ki, és hogy differenciált és egyedi fellépésre van szükség a többszörösen hátrányos helyzetek kezeléséhez; közös európai uniós törekvés támogatására sürgeti a tagállamokat, amelynek célja, hogy megszüntesse a gyermekkereskedelmet és -prostitúciót, a gyermekek kábítószer-függőségét, a gyermekeket érő erőszakot és a fiatalkori bűnözést;
23. felhívja a Bizottságot, hogy a gyermekszegénységet és a társadalmi kirekesztést az uniós döntéshozatal tágabb összefüggésében szemlélje, ideértve olyan kérdéseket is mint a bevándorlás, a fogyatékos, a megkülönböztetés, a gyermekek védelme a rossz bánásmód és bántalmazás valamennyi formájával szemben, gyermek- és felnőttgondozók, a nemek közötti egyenlőség, családtámogatás, az aktív társadalmi integráció, a korai életkorban nyújtott gondozás és oktatás, az egész életen át tartó tanulás, valamint a munka, a munkán kívüli élet és a családi élet összeegyeztetése;
24. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy hatékonyan hajtsák végre a megegyező társadalmi értékű munkáért járó megegyező fizetés elvét, végezzék el a szociális védelmi rendszerek célzott elemzését és reformját, dolgozzanak ki uniós iránymutatásokat a szociális védelmi rendszereknek a nemek egyenlősége szempontjából elvégzett megreformálására, beleértve a szociális biztonsághoz való jogok egyénivé tételét, a szociális védelemnek és szolgáltatásoknak a változó családszerkezetekhez igazítását, valamint annak biztosítását, hogy a szociális védelmi rendszerek jobban ellensúlyozzák a nők bizonytalan helyzetét és megfeleljenek a nők legkiszolgáltatottabb csoportjai igényeinek;
25. felkéri a Bizottságot, hogy a nyílt koordinációs módszerben javítsa az összehasonlítást és a nyomon követést, dolgozzon ki közös mutatókat és gyűjtsön összehasonlítható és magas színvonalú adatokat és hosszú távú statisztikákat a gyermekek helyzetéről, amely lefedi gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés elleni közdelem holisztikus megközelítésének valamennyi aspektusát, ide értve a gyermekek és a családok lakáshelyzetét a gyermekek jólétének nyomon követhetősége céljából;
26. ösztönzi az Eurostatot, hogy hozzon létre kapcsolatot az EU Alapjogi Ügynöksége által készített, az EU gyermekjoggal és -jóléttel kapcsolatos tevékenységei hatásának nyomon követése érdekében kidolgozás alatt álló mutatókészlettel; rámutat arra, hogy a Bizottság, az Alapjogi Ügynökség és a tagállamok közös erőfeszítésére van szükség az ENSZ illetékes hivatalaival, nemzetközi szervezetekkel és kutatóközpontokkal az EU-ban a gyermekek helyzetére vonatkozó, összehasonlítható statisztikai adatok összegyűjtésének javítása érdekében folytatott együttműködéshez¹; felhívja a tagállamokat, hogy hozzanak meg minden lehetséges intézkedést a Szociális Védelmi Bizottságnak az európai gyermekszegénységről és -jólétről szóló, 2008. január 17-én elfogadott jelentésében kifejtett ajánlások tiszteletben tartása érdekében, amelyek

¹ 2007/2093(INI).

hangsúlyozzák, hogy a tagállamoknak felül kell vizsgálniuk a kiszolgáltatott helyzetben lévő gyermekekkel kapcsolatban nemzeti és ennél alacsonyabb szinten rendelkezésre álló különböző adatforrásokat;

27. a tagállamokat olyan megelőző rendszerek felállítására sürgeti, amelyek érzékelik a kritikus helyzeteket, mint az otthonuk elvesztésével fenyegetett szülők, a gyermekeknek az iskolából történő hirtelen kivétele, vagy a saját gyermekkorukban visszaélést elszenvedett szülők; felhívja a tagállamokat, hogy a gyermekek korai iskolaelhagyásának megelőzése érdekében folytassanak aktív politikát a veszélyeztetett csoportoknak biztosított támogatási mechanizmusokon keresztül;
28. a lehető legnagyobb hatékonyság biztosítása érdekében sürgeti a tagállamokat, amelyek eddig ezt még nem tették meg, hogy ruházzák fel hatalommal helyi hatóságaikat a bajba jutott gyermekeket segítő rendszerek felállítására és működtetésére;
29. támogatja a Bizottság álláspontját, miszerint a gyermekszegénység elleni küzdelemben a legjobb eredmény a modern családszerkezetek sokféleségére és a gyermekjogokra helyezett hangsúly egyensúlyával érhető el;
30. felkéri a Bizottságot, hogy a sajátos nemzeti összefüggést tekintetbe vevő és a korai beavatkozásra fókuszáló, egyértelmű célkitűzések és célok által alátámasztott és megfelelően finanszírozott politikák kiegyensúlyozott kombinációját támogassa;
31. felhívja a tagállamokat a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre vonatkozó kölcsönös tanulási folyamatok erősítésére, valamint a sikeres és sikertelen politikák figyelemmel kísérésére;
32. kiemeli az aktív integrációt meghaladó, integrált, holisztikus családpolitikák jelentőségét a gyermekek és családok jóléte valamennyi tényezőjének számításba vétele, valamint az Európai Unióban a gyermekszegénység és a társadalmi kirekesztés felszámolása érdekében;
33. felhívja a tagállamokat a gyermekek részvételére vonatkozó legjobb gyakorlatok cseréjére és a gyermekek bevonására a saját jövőjüket érintő döntésekbe, mivel a gyermekek bevonása a legmegfelelőbb módja a gyermekperspektíva megismerésének;
34. üdvözli a Bizottság és a tagállamok elköteleződését az ENSZ gyermekek jogairól szóló egyezménye mellett; felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy egyértelmű kapcsolatot alakítsanak ki a gyermekek jogaival kapcsolatos napirend és a gyermekszegénység és a kirekesztés elleni küzdelem napirendje között, mivel a gyermekszegénység és a nélkülözés az alapvető emberi jogok megsértése; támogatja a tagállamokat, hogy társadalmi integrációs stratégiáik előkészítésekor vegyék figyelembe az egyezményi bizottságnak a részes államok végrehajtási jelentésére és a nem kormányzati szervezetek alternatív jelentéseire válaszul adott ajánlásait;
35. rámutat arra, hogy a szolgáltatások és a kompenzációs kifizetések tekintetében az egyedülálló szülőket nem szabad a gyermekes pároknál rosszabb helyzetbe hozni;

36. sürgeti a tagállamokat a gyermekszegénység csökkentését és felszámolását célzó nemzeti stratégiák differenciált megközelítés alapján történő kialakítására, amely a régiótól és a gyermekek korától függően számol a szegénység szintjének variációival;
37. felhívja a tagállamokat, hogy biztosítsák minden gyermek és család számára – beleértve a szegénységben és társadalmi kirekesztésben élőket – a magas színvonalú szociális szolgáltatásokhoz való hozzáférést, ami egyértelműen tükrözi a szegénység családokra gyakorolt hatásának megértését, beleértve a gyermekbántalmazás és a rossz bánásmód megnövekedett kockázatait és hatását;

Foglalkoztatási politikák a társadalmilag befogadó jellegű munkaerőpiacok számára

38. egyetért a Bizottsággal abban, hogy a foglalkoztatottság a legjobb esélyt jelenti a szegénység és a társadalmi kirekesztés ellen, bár nem jelent mindig garanciát, mivel a hivatalos statisztikák szerint az EU-ban a munkavállalók 8%-át fenyegeti a szegénység kockázata; felhívja ezért a Bizottságot és a tagállamokat a 2000/78/EK irányelv hatékony végrehajtására;
39. felhívja a tagállamokat a hatályos közösségi jogszabályok hatékonyabb alkalmazására a foglalkoztatás és a szociális ügyek területén;
40. rámutat arra, hogy az EU-ban 20 millió embert, különösen nőket érint a dolgozók szegénysége, azaz a teljes népesség 6%-át és a dolgozó népesség 36%-át érinti a dolgozók szegénységének kockázata; felhívja a tagállamokat, hogy az aktív integráció elválaszthatatlan elemeként állapodjanak meg a minimálbérre vonatkozó jogszabályokról;
41. hangsúlyozza, hogy a részmunkaidős foglalkoztatás aránya az EU-ban a nők körében 31%, míg a férfiaknál 7,4 %; kiemeli, hogy a nők részmunkaidős foglalkoztatása gyakran csupán jelentéktelen és marginális részmunkaidős munka, alacsony díjazással és elégtelen szociális védelemmel; rámutat, hogy a nőket ezért gyakran sújtja az elszegényedés nagyobb kockázata, különösen idős korban, mivel a részmunkaidős foglalkoztatás után kapott nyugdíjak igen gyakran nem elegendők a független élet folytatásához;
42. úgy ítéli meg, hogy a leghátrányosabb helyzetű csoportok aktív munkaerőpiaci integrációjához célzott intézkedések szükségesek:
 - (i) a személyes fejlődés támogatása az oktatáson, képzésen, egész életen át tartó tanuláson keresztül, számítógépes ismeretek szerzése és értékelése, családi stabilitás, társadalmi integráció a foglalkoztatást megelőzően, az egyén egyéni felelőségeinek felismerése a társadalmi integráció szempontjából igen jelentős, ezért ösztönözni kell azt;
 - (ii) maximális hozzáférés biztosítása az információkhoz és személyre szabott lehetőségek biztosítása a biztonságos és stabil, magas képzettséget igénylő foglalkoztatáshoz, a személyek szükségleteinek és képességeinek megfelelően; a munkaerőpiacra történő be- vagy visszalépés akadályainak felszámolása, különös tekintettel az egyszülős családokra, valamint a fokozatos nyugdíjazás

népszerűsítése az idősebbek jövedelmének növelése, illetve elszegényedésük megakadályozása érdekében;

- (iii) a foglalkoztatás és a munkaerőpiacon való maradás elősegítését támogató intézkedések (pl. munkahelyi képzés és egész életen át tartó tanulási lehetőségek); a vállalkozói kedv és olyan munkarendszerek támogatása, amelyek segítik a peremre szorultakat abban, hogy munkába álljanak és összeegyeztessék a foglalkoztatást és a társadalmi hátrányok (pl. lakhatási lehetőség hiánya, gondozási feladatok vagy egészségügyi problémák) kezelésével kapcsolatos erőfeszítéseiket;
 - (iii) a nyugdíjas korúak munkamegszűntetésének ellenőrzése a felszabaduló munkahelyek érdekében;
43. úgy ítéli meg, hogy a kifizetődő munkát célzó politikáknak kezelniük kell az alacsony bér csapdájának problémáját, illetve a munkaerőpiac alsó szegmenseiben az alacsony bér / nincs bér ciklus problémáját, amelyek azt eredményezik, hogy az egyének a bizonytalan, az alacsony bérrel járó, az alacsony minőségű, az alacsony produktivitású munkahelyek és a munkanélküliség és/vagy inaktivitás között mozognak; hangsúlyozza, hogy a munkanélküliség és a szociális ellátás tekintetében a rugalmasság igénye prioritásként kezelendő; úgy véli, hogy a jóléti rendszereknek aktívan kell motiválniuk az embereket új munkalehetőségek felkutatására, miközben ösztönzik a változásra való nyitottságot a jövedelemkiesés mérséklése és az oktatási lehetőségek biztosítása által; sürgeti a politika kialakítóit a rugalmas biztonság koncepciójának alkalmazására a „legyen a munka kifizetődő” politikáikban;
44. felhívja a tagállamokat, hogy gondolják újra az olyan „aktiválási politikákat”, amelyek alapjai a túlzottan korlátozó jogosultsági szabályok és feltételek az ellátásban részesülők számára, és amelyek az egyéneket olyan alacsony minőségű munkahelyekre kényszerítik, amelyek nem fizetnek eleget a tisztességes életszínvonal biztosításához;
45. javasolja, hogy találjanak egyensúlyt az egyének személyes felelőssége, valamint a szociális segítségnyújtásra vonatkozó rendelkezés között annak érdekében, hogy mindenki méltóságteljesen és a társadalomban szerepet vállalva élhessen;
46. hangsúlyozza a Tanács azon álláspontját, amely szerint az aktív munkaerő-piaci politikáknak támogatniuk kell a „jó munkát” és a felfelé irányuló társadalmi mobilitást, és lehetőségeket kell biztosítaniuk a rendszeres, kifizetődő foglalkoztatás felé, amely megfelelő szociális védelmet, tisztességes munkafeltételeket és javadalmazást biztosít;
47. kiemeli a szociális gazdaságban, a szociális vállalkozásokban, a nonprofit ágazatban és az állami foglalkoztatási szektorban rejlő lehetőséget a veszélyeztetett csoportok számára nyújtott támogatott foglalkozási lehetőségek és munkakörülmények tekintetében, amelyeket a tagállamoknak és a közösségi politikáknak teljes mértékben fel kell tárni és támogatni kell (ESZA, regionális és kohéziós alapok stb.);
48. egyetért a Bizottsággal, hogy a különböző okokból (mint a súlyos fogyatékoság, kor vagy keresőképtelenség, a tartós és generációs szegénység, és/vagy a megkülönböztetés, családi vagy gondozási felelősség vagy a helyi munkahelyhiány) munkaképtelen egyének

számára az aktív integrációs politikáknak kell jövedelem-támogatást és támogató intézkedéseket biztosítaniuk a szegénység és a társadalmi kirekesztés megelőzése, a méltóságteljes élet és a társadalmi részvétel lehetővé tétele érdekében;

49. felhívja a tagállamokat, hogy ne csupán az alacsonyabb jövedelmek, hanem az átlagjövedelem adóterheit is csökkentésük, hogy elkerüljék a munkások alacsony jövedelmi csapdába jutását és megakadályozzák bekapcsolódásukat a fekete munkába;
50. felhívja a figyelmet az európai társadalmi változásokra, amelyek módosítják a háztartások társadalmi összetételét; e változások figyelembe vételére hív fel annak érdekében, hogy a nem dolgozó partnerek munkaerőpiacra való belépésének korlátait felszámolják az élettársi kapcsolatban élők esetében;
51. úgy ítéli meg, hogy a szociális gazdaságnak, a szociális vállalkozásoknak, stb. tisztességes munkakörülményeket és díjazást kell nyújtaniuk, és támogatniuk kell a nemek közötti egyenlőséget, valamint a megkülönböztetés-mentességet (például a nemek közötti fizetési különbségek csökkentését, a kollektív szerződések és a minimálbérek betartását, továbbá az egyenlő bánásmód biztosítását);
52. megjegyzi, hogy a felsőoktatásban való nagyobb részvétel ellenére, a tagállamokat ösztönözni kell a munkaalapú gyakorlati oktatás fenntartására és bevezetésére; a munkahelyeket fizetetlen gyakornoki munkával leplező jelenlegi tendenciák megfékezése érdekében a tagállamokat a gyakornoki státusszal kapcsolatban következetes, minimális garanciát és tisztességes díjazást nyújtó politikák kialakítására sürgeti;
53. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak kiegyensúlyozott megközelítést az uniós tagállamok oktatási rendszereiben a pályaválasztási folyamat tekintetében, hasonló felkészítési módszerek alapján, amelyek lehetővé teszik a fiatalok számára az általuk választott munkaorientált környezetben való képzést a karrierút részeként; rámutat arra, hogy az oktatási rendszereknek a diplomák és szakképesítési, beleértve a nyelvi oklevelek kölcsönös elismerésén kellene alapulnia, tekintettel a kommunikációs korlátok felszámolására az Unión belül; úgy véli, hogy az átkézési intézkedéseknek egyensúlyt kell teremteniük az érzelmi és szakmai jólét között, hogy a szakmai átképzést ne tekintsék fogyatékosnak vagy gátló tényezőnek a szakmai fejlődés szempontjából;
54. felhívja a figyelmet a fiatalok, az idősek és a bevándorlók aktív integrációjának minden erőfeszítéssel történő támogatására egy nyitott munkaerőpiac létrehozása érdekében; felhívja a Tanácsot, a Bizottságot és a tagállamokat, hogy vázoljanak fel egy sürgős intézkedéscsomagot a fekete munka, a gyermek-kényszermunka és a munkások kizsákmányolása elleni küzdelem érdekében, továbbá oldják meg a gazdasági migráció és a menedékkérés egymással, valamint mindkettőnek az illegális bevándorlással való összemosását; felhívja a tagállamokat, hogy fogadjanak el jogszabályokat a veszélyeztetett munkavállalók bandavezérek általi kizsákmányolása ellen, valamint a migráns munkavállalók és családtagjaik jogainak védelméről szóló ENSZ-egyezménynek az aláírása és végrehajtása érdekében;

Minőségi szolgáltatások biztosítása és hozzáférés garantálása a veszélyeztetett és hátrányos

helyzetű csoportok számára

55. üdvözli a Bizottság azon nézetét, hogy a kötelező és kiegészítő társadalombiztosítási rendszereknek, egészségügyi szolgáltatásoknak és általános érdekű szociális szolgáltatásoknak megelőző és társadalmi összetartást biztosító szerepet kell játszaniuk, elő kell mozdítaniuk a társadalmi integrációt és meg kell védeniük az alapvető jogokat; rámutat, hogy a rászorulóknak számára magas színvonalú, hozzáférhető és megfizethető hosszú távú gondozás kialakításáról és az ellátást nyújtók számára támogatásról kell gondoskodni; felhívja a tagállamokat a munkaerőpiacról való kimaradásra gyakran kényszerülő dolgozók problémáinak azonosítására és kezelésére;
56. egyetért a Bizottsággal, hogy minden közérdekű szolgáltatásnak, beleértve a hálózati iparágakat mint a közlekedést, a telekommunikációt, az energiát és más közüzemi vagy pénzügyi szolgáltatásokat, fontos szerepet kell játszania a társadalmi és a területi kohézióban, valamint hozzá kell járulnia az aktív integrációhoz;
57. hangsúlyozza, hogy az árukhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés jogát minden európai állampolgár számára biztosítani kellene, és éppen ezért üdvözli a Bizottságnak a 2000/78/EK irányelvét kiegészítő, és az EK-Szerződés 13. cikkében meghatározottak alapján a diszkrimináció minden formája elleni horizontális irányelvre irányuló javaslatát, amely segíthet a foglalkoztatáson kívül, a diszkrimináció többi formája, így a fogyatékoságon, az életkoron, valláson vagy meggyőződésen, illetve szexuális orientáción alapuló diszkrimináció elleni küzdelemben; ***ugyanakkor úgy ítéli meg, hogy további előrelépést kell elérni a hatályban lévő diszkriminációellenes közösségi irányelvek végrehajtása tekintetében;***
58. ösztönzi a tagállamokat, hogy fontolják meg szociális alaptarifák létrehozását a veszélyeztetett csoportok számára például az energia és a tömegközlekedés területén, illetve teremtsenek számukra mikrohitel-felvételi lehetőséget a az aktív integráció előmozdítása érdekében, valamint az anyagi gondokkal küzdők számára biztosítsanak ingyenes oktatást és egészségügyi ellátást;
59. az alapvető szolgáltatások hozzáférhetőségének és megfizethetőségének megerősítése és a célzott közszolgáltatási kötelezettségek tekintetében az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek (mint a telekommunikáció és a postai szolgáltatások) bővítésére ösztönzi a Bizottságot és a tagállamokat a veszélyeztetett és hátrányos helyzetű társadalmi csoportok bevonásának fokozása érdekében;
60. felhívja a Tanácsot, hogy állapodjon meg uniós szintű kötelezettségvállalásról az utcai hajléktalanság 2015-ig történő felszámolása érdekében, és felhívja a tagállamokat integrált politikák kidolgozására a mindenki számára megfizethető minőségi lakáshoz való hozzáférés biztosítása érdekében; sürgeti a tagállamokat, hogy alakítsanak ki „téli vészterveket” egy tágabb hajléktalansági stratégia keretében, valamint hozzanak létre a megkülönböztetéssel sújtott csoportok számára lakhatási előírásokat és hozzáférést biztosító ügynökségeket; javasolja a hajléktalanság mértékéről és a gyenge minőségű lakásállományról összehasonlítható adat gyűjtését; felszólítja a Bizottságot, hogy dolgozzon ki egy uniós keretmeghatározást a hajléktalanság fogalmára, és készítsen éves jelentéseket a tagállamokban a hajléktalanság megszüntetésére tett intézkedésekről és

ezek eredményeiről;

61. sürgeti a tagállamokat, hogy a gyermekszegénység teljes megszüntetése felé tett első lépésként 2012-ig 50%-kal (nem kizárólag gazdasági mutatókkal mérhetően) csökkentsék a gyermekszegénységet, és e cél elérésére irányozzanak elő megfelelő forrásokat; úgy véli, hogy a csökkenés mérésére használt mutatóknak különösen figyelembe kell venniük a szélsőségesen szegény családok gyermekeit;
62. hangsúlyozza olyan integrált szolgáltatások fontosságát, amelyek válasszal szolgálnak a szegénység és a társadalmi kirekesztés multidimenzionális jellegére, ideértve pl. a szegénység és a hajléktalanság közötti kapcsolatot, az erőszakot, az egészséget és a mentális egészséget, az oktatási szinteket, a társadalmi és közösségi integrációt, az információs technológiákhoz és infrastruktúrához való hozzáférés hiányát, illetve a „digitális szakadék” elmélyülését;
63. felhívja a tagállamokat az „egészség minden szakpolitikában” megközelítés elfogadására és integrált szociális és egészségügyi politikák kialakítására az egészségügyi ellátási rendelkezésekben, a megelőzésben és az egészségügyi eredményekben megjelenő egyenlőtlenségek leküzdésére, kifejezetten a veszélyeztetett és a legnehezebben elérhető csoportokat illetően;
64. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat az önkéntes tevékenységek népszerűsítésére és a munkaerőpiaccal való kapcsolatukat veszített vagy abban részt már nem vevő emberek társadalmi integrációjának az elősegítésére.
65. üdvözli a Bizottságnak a szolgáltatások jobb hozzáférhetőségére (elérhetőségére és megfizethetőségére) és minőségére fordított figyelmét, beleértve a felhasználók bevonását, az ellenőrzést, a teljesítmény-értékelést, a jó munkakörülményeket, a felvételi politika és szolgálati előírások tekintetében az egyenlőséget, a koordinációt és a megfelelő fizikai infrastruktúrát;
66. felszólítja a tagállamokat, hogy javítsa a közszolgáltatások összehangolását, különösen a gyermekek és felnőttek számára nyújtott szolgáltatások közötti kapcsolatok tekintetében; sürgeti a tagállamokat, hogy hozzanak létre segítségnyújtási programokat a szülők számára az olyan területeken, ahol a szegénység a gyermeknevelési ismeretek hiányához vezet, és gondoskodjanak arról, hogy gyermeksegély-vonalak megfelelő forrásokkal rendelkezzenek; hangsúlyozza, hogy a gyermekek és családok számára nyújtott közszolgáltatások dolga a megfelelő struktúrák, kezdeményezések, teljesítményirányító rendszerek, finanszírozási források és a munkaerő biztosítása a munkahelyeken, valamint annak biztosítása, hogy élvonalbeli munkaerő a megfelelő képességekkel, tudással és bizalommal rendelkezzen annak érdekében, hogy biztosítható legyen a jobb megelőzés, a korai beavatkozás, valamint, hogy különösen a rászoruló családok minél előbb megkapják a szükséges segítséget;
67. felszólítja a tagállamokat, hogy tulajdonítsanak nagyobb jelentőséget annak a ténynek, hogy a különleges szolgáltatásokra mint például a vacsorapénzre, az ingyenes tananyagra és az iskolabuszra, valamint az alapvető szabadidős és iskolán kívüli lehetőségekre jutó

- források csökkentése közvetlen társadalmi kirekesztéshez vezet, különösen a társadalmilag veszélyeztetett családokból származó gyermekek esetében; kiemeli annak fontosságát, hogy a tagállamok az iskolákban aktív sportpolitika, valamint az információs technológiákhoz való hozzáférés révén biztosítsanak minden gyermek számára egyenlő lehetőséget az integrációra; felhívja a Bizottságot arra, hogy a közérdekű szociális szolgáltatások listájára vegye fel a gyermekeknek nyújtott szolgáltatásokat, így a gyermekellátást, az iskolai közlekedést és iskolai étkezést;
68. üdvözli a munkaképtelenek intézményektől való függetlenítését, de megjegyzi, hogy ahhoz a közösségalapú, átfogó támogatás és ellátási szolgáltatások kielégítő szintjére van szükség, amely előnyben részesíti a független életmódot, a személyes segítségnyújtáshoz való jogot, a saját költségvetés ellenőrzésének a jogát és a teljes társadalmi szerepvállalást a tagállamokban;
 69. felhívja a figyelmet arra, hogy a tagállamoknak támogatniuk kellene átfogó helyi, regionális és nemzeti idősödési stratégiák kidolgozását és végrehajtását;
 70. úgy véli, hogy mind tagállami, mind pedig uniós szinten fokozott cselekvésre van szükség a családon belüli erőszak, valamint a gyermekek és az idősek bántalmazásának elismerésére, kutatására és felszámolására;
 71. felhívja a tagállamokat a kábítószerügyek konstruktívabb megközelítésének kialakítására, amely inkább az oktatásra és a függőség kezelésére, mintsem a büntetőjogi szankciókra helyezi a hangsúlyt;
 72. felhívja a tagállamokat azoknak a közegészségügyi intézkedéseknek az előnyben részesítésére, amelyek a számos etnikai kisebbségi közösség egészségügyi helyzetében és az egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés szintjében létező egyenlőtlenségek közvetlen felszámolását tűzi ki célul;
 73. megállapítja, hogy az alkohol és a kábítószerrel való visszaélés valamennyi tagállamban bűnözéshez, munkanélküliséghez és társadalmi kirekesztéshez vezethet; úgy véli, hogy elfogadhatatlan, hogy sok ember számára az ilyen jellegű kezeléshez és tanácshoz való hozzáférés egyetlen módja a börtönrendszer;
 74. hangsúlyozza, hogy a fogyatékosoknak számos formája van, beleértve a mozgásproblémákat, a látás- és halláskárosodást, a mentális problémákat, a súlyos betegségeket és a tanulási nehézségeket; kiemeli azt a tényt, hogy a halmozottan fogyatékos emberek kivételes problémákkal szembesülnek, éppúgy mint a többszörös megkülönböztetésnek kitett emberek;
 75. a mentális problémákkal és a tanulási nehézségekkel küzdő embereknek a megbélyegződéstől való mentesítésére, a mentális egészség és jólét népszerűsítésére, a mentális rendellenességek megelőzésére, valamint a kezelés és ellátás erőforrásainak növelésére hív fel;
 76. felszólítja a tagállamokat az emberkereskedelem- és diszkriminációellenes jogszabályok hatályba léptetésére, valamint különösen az Európa Tanács emberkereskedelem elleni fellépéséről szóló egyezményének aláírására, ratifikálására és végrehajtására hívja fel;

77. valamennyi tagállamot sürget, hogy a menekültek jogállásáról szóló egyezményvel és az egyéb vonatkozó emberi jogi jogszabályokkal összhangban védje az emberi jogokon alapuló menekültügyi politikát, és ezzel párhuzamosan törekedjen a menedékkérők ellátásuktól való függőségének történő megszüntetésére munkavállalásuk engedélyezése révén, és mérlegelje további legális bevándorlási módok kialakítását;

A szakpolitikai koordináció fejlesztése és valamennyi érintett bevonása

78. sajnálatát fejezi ki amiatt, hogy a Bizottság szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló, 2008. évi közös jelentése nem összpontosít eléggé stratégiai módon a szegénység felszámolására és a társadalmi kirekesztés leküzdésére;
79. egyetért a Bizottsággal, hogy az aktív integráció szemléletének uniós, nemzeti, regionális és helyi szinten kell támogatnia egy integrált végrehajtási folyamatot minden érintett szereplő (társadalmi partnerek, nem kormányzati szervezetek, helyi és regionális hatóságok, stb.) bevonásával, valamint biztosítani kell a hátrányos helyzetűek aktív részvételét a stratégiák kialakításában, irányításában, végrehajtásában és értékelésében;
80. kiemeli egy európai szintű egységes intézkedéssorozat szükségességét a kisebbségekkel, fogyatékosokkal, idősekkel való bármiféle hátrányos bánásmód megelőzése és büntetése érdekében, ezeknek a társadalmi csoportoknak a veszélyeztetettségét, pénzügyi tekintetben is, határokon átnyúló módon csökkentő konkrét intézkedésekkel összefüggésben;
81. felhívja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy erősítse meg újból a szegénység felszámolására és a társadalmi integráció előmozdítására irányuló egyértelmű stratégiai összpontosítást a 2008–2012. évi szociális napirend összefüggésében; felhív a szociális védelemmel és a társadalmi integrációval kapcsolatos nyílt koordinációs módszer következő ciklusában egy kifejezettebb elköteleződésre egy új, dinamikus és hatékony közösségi stratégia mellett, amely a szegénységre, a társadalmi kirekesztésre és az egyenlőtlenség elleni küzdelemre helyezve a hangsúlyt, érdemi célokat tűz ki, hatékony eszközöket és ellenőrző mechanizmusokat alakít ki; felszólítja a Tanácsot és a Bizottságot, hogy küzdjék le a különböző összehangolási eljárásokkal (a Lisszaboni Stratégiával, az EU fenntartható fejlődési stratégiájával, valamint a társadalmi integrációs és szociális védelem területén a koordináció nyílt módszerével) kapcsolatos problémákat oly módon, hogy az világos elkötelezettséget jelentsen a szegénység megszüntetése és a társadalmi integráció felé mindezen politikák keretében;
82. felhívja a Bizottságot, a Szociális Védelmi Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés leküzdése érdekében állapítsanak meg a nemek egyenlőségére vonatkozó egyedi célkitűzéseket és célokat, beleértve egy sor politikai fellépést a nők azon csoportjainak támogatására, amelyek a szegénység és a társadalmi kirekesztés nagyobb kockázatának vannak kitéve, mint például a nem hagyományos és egyszülős családok, a migráns nők, a menekült és etnikai kisebbséghez tartozó nők, az idősebb nők és a fogyatékkal élő nők;
83. a társadalmi partnereket a Közös Társadalmi Partner Elemzés és 2006-2008-as

munkaprogramjuk keretében megkezdett erőfeszítéseik folytatására bátorítja a hátrányos helyzetűek munkaerőpiaci integrációja érdekében; úgy véli, hogy jobb vezetés szükséges egyrészt a társadalmi partnerek vonatkozó munkaerőpiaci tevékenységeinek, másrészt a foglalkoztatáson kívüli társadalmi integrációról folytatott szélesebb körű társadalmi párbeszéd (nem kormányzati szervezetek, stb.) koordinálására;

84. támogatja a Bizottság azon álláspontját, miszerint, tekintettel a 92/441/EGK ajánlásra és a társadalmi integráció és szociális védelem koordinációjának nyílt módszerére, megfelelő mutatókra és összehangolt nemzeti rendszerekre van szükség az adatgyűjtéshez és az adatok elemzéséhez (pl. statisztikai adatokra a megadóztatható jövedelmekről, háztartási fogyasztásról, az árszínvonalról, a minimumbérek és a kapcsolódó juttatások rendszeréről); úgy ítéli meg, hogy a társadalmi integrációs stratégiák végrehajtásának, illetve a tagállamok haladásáról szóló jelentések ellenőrzésének és értékelésének meg kellene mutatnia, hogy vajon minden egyes tagállamban, valamint regionális szinten biztosítva van-e az embereknek méltóságteljes életet biztosító elegendő forráshoz és szociális segítséghez való alapvető jog;
85. üdvözli „A szociális Európa érdekében tett kötelezettségvállalás megújítása: A szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló nyílt koordinációs módszer megerősítése” című bizottsági közleményt (COM(2008)0418), amely a láthatóság és a munkamódszerek javításán, illetve a többi politikával való együttműködés megerősítése révén a koordináció nyílt módszerének megerősítését javasolja; különösen üdvözli a Bizottság következő célok kitűzésére vonatkozó javaslatát: a szegénység visszaszorítása (általánosságban, a gyermekszegénység területén, a munkahelyeken, és a tartós szegénység területén is), minimális jövedelem nyugdíjak általi biztosítása és a minőségi egészségügyi ellátáshoz való hozzáférés (a csecsemőhalálozás visszaszorítása, az egészségi állapot javítása és a várható életkor növelése, stb.);
86. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek hatékony intézkedéseket a gyermekgondozó szolgáltatásokra vonatkozó barcelonai célkitűzések elérése érdekében; felszólítja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy fogalmazzanak meg ajánlásokat arra vonatkozóan, hogy hogyan lehet kielégíteni az európai gondozási szolgálatok igényeit (különös tekintettel a gyermekek és egyéb eltartottak gondozásának szervezésére és finanszírozására), ideértve pontos célok és mutatók meghatározását azzal a céllal, hogy 2015-re az Unióban biztosított legyen a gyermekgondozási eszközök rendelkezésre állása a születéstől az iskolaköteles kor betöltéséig a gyermek legalább 90%-a számára, valamint az egyéb eltartott személyek megfelelő szintű gondozása; hangsúlyozza, hogy minden szolgáltatásnak ki kell elégítenie a megfizethetőség, a hozzáférhetőség és a jó minőség kritériumait, hogy a gyermekek felnevelése és az eltartottak gondozása ne jelentse többé a „szegénység kockázatát”, különösen a nők számára;
87. hangsúlyozza, hogy munkaerőpiactól legtávolabbra eső emberek számára biztosítani kellene a hozzáférést az Európai Szociális Alap és az EQUAL kezdeményezés programjaihoz; felszólítja a Bizottságot, hogy mérje fel a Strukturális Alapok társadalmi integrációs mutatókon alapuló koordináció nyílt módszeréhez való hozzájárulásának mértékét, és ösztönözze az új Európai Szociális Alapra vonatkozó rendelet rendelkezéseinek alkalmazását és a haladás finanszírozását, az aktív integrációs intézkedések támogatása, az Európai Szociális Alap finanszírozásának elkülönítési

lehetőségeinek felmérése, valamint annak érdekében, hogy költségvetési forrást lehessen találni egy közösségi kezdeményezés számára e területen; úgy véli, hogy ez elősegíti a szegénység elleni küzdelem jó gyakorlati példáit összefogó hálózat kialakítását a tagállamok közötti tapasztalatcserét ösztönözve;

88. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni évvvel összefüggésben kötelezzék el magukat hatékony cselekvési program mellett, amely hosszú távon jelentős lépés a szegénység elleni küzdelemben;
89. felhívja a Bizottságot arra, hogy támogassa a gyermekek érdemi és biztonságos részvételét az őket érintő ügyekben, biztosítva ezáltal, hogy minden gyermek egyenlő lehetőséget kapjon a részvételre;

o

o o

90. utasítja elnökét, hogy továbbítsa ezt az állásfoglalást a Tanácsnak, a Bizottságnak, a tagállamok kormányainak és parlamentjeinek, az Európai Gazdasági és Szociális Bizottságnak, a Régiók Bizottságának és a Szociális Védelmi Bizottságnak.

INDOKOLÁS

Bevezetés

A Bizottság a COM(2007)620 szövegében megállapítja, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem három fő célkitűzése a minimumjövedelmi rendszerek megfelelése, az integráló munkaerőpiacok és a minőségi szociális szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférés. A társadalmi integrációra vonatkozó holisztikus megközelítést keretbe foglaló közös elvrendszert a nyílt koordinációs módszer elmélyítésével hajtják végre. A nyílt koordinációs módszer mellett az ESZA és a hasonló uniós pénzügyi instrumentumok támogató uniós keretet hoznak létre, amely ösztönzi a tagállamokat társadalmi integrációs politikáik tekintetében. Az előadó véleménye szerint a szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló közös jelentés inkább leíró jellegű, amely a gyermekszegénység csökkentésére, a több munkával töltött életév támogatására, a magánfinanszírozású nyugdíj biztosítására, az egészségügyi helyzet terén az egyenlőtlenségek csökkentésére és a hosszú távú gondozásra irányuló erőfeszítésekre hivatkozik.

A Tanács és a Bizottság a Lisszaboni Stratégia logikája alapján Európa virágzó, tisztességes és környezetileg fenntartható jövőjével kapcsolatos elsődleges célkitűzésként támogatja a gazdasági növekedést. Az előadó nézete szerint a közös jelentés nem eléggé összpontosít a szociális védelemre és a társadalmi integrációra, és túlzottan elfogult a társadalmi integráció mint „produktív tényező” iránt. Az előadó nézete szerint a gyermekszegénység elleni küzdelem nem tekinthető pusztán a gazdasághoz a jövőbeli humántőkébe való befektetéssel tett hozzájárulásnak.

Az előadó támogatja a Bizottság elképzelését a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre vonatkozó holisztikusabb megközelítésről, és egyértelműen egyetért a megállapított cselekvési területekkel. Az előadó nézete szerint a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre vonatkozó stratégiáknak szorosabban kell kötődniük a jobb társadalmi, területi és regionális kohézióra vonatkozó stratégiákhoz. Az előadó nézete szerint a szegény régiók, illetve a szegénység és a társadalmi integráció terén a régiók között mutatkozó hatalmas regionális különbségek problémájával nem foglalkozik kellőképpen a bizottsági közlemény.

A társadalmi integráció minden polgárra ki kell, hogy terjedjen, függetlenül attól, hogy a munkaerőpiac rendelkezésére állnak-e vagy sem. Az előadó nézete szerint a társadalmi integráció végső céljává a foglalkoztathatóságot téve nem teljesülnek a követelmények, és nem szűnik meg a szegénység és a társadalmi kirekesztés. Az előadó nézete szerint a Bizottság a krónikus betegségekkel küzdő egyéneket vagy a migránsokat és más kisebbségeket nem kezeli kellőképpen a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelemre vonatkozó stratégiájában. A tagállamokban illegálisan tartózkodók és a menedékkérők helyzete még rosszabb.

Az aktív társadalmi integráció holisztikusabb megközelítése

A társadalmi integrációs politikáknak elsősorban minden egyén méltóságteljes élethez és társadalmi részvételhez való alapvető jogát kell garantálniuk. Az említett elsődleges cél teljesítése érdekében a társadalmi integrációs politikáknak elegendő jövedelmet kell biztosítaniuk az egyének társadalmi kirekesztésének elkerüléséhez, továbbá integráló

munkaerőpiacot, a minőségi szolgáltatásokhoz való jobb hozzáférést, a nemek közötti egyenlőség érvényesülését, megkülönböztetésmentességet és aktív részvételt.

Az előadó nézete szerint alapvetően fontos, hogy a társadalmi integráció és a holisztikus megközelítés valamennyi elemének alapjául egy alapvető jogokon alapuló megközelítés szolgáljon. Az előadó nézete szerint a tapasztalatok (pl. Németországban a Hartz IV reformokkal) azt mutatják, hogy az aktiválási politikák eredményeként a hatóságok olyan módon határozták meg az életfeltételeket, hogy az nem fedi a valós problémákat, illetve hogy az aktiválási politikák többnyire megerősítik a szociális ellátástól való függést, ahelyett, hogy az egyéneket képessé tennék jövedelmüknek a munkaerőpiacon való megkeresésére. Egy jogokra alapuló megközelítéssel a polgárok megválaszthatják társadalmi részvételük módját, és megerősíthetik munkaerő-piaci helyzetüket.

A méltóságteljes élethez szükséges jövedelem garantálása mindenki számára

Az elegendő jövedelem mindenki számára történő garantálása a méltóságteljes élethez és a társadalomban való részvételhez való alapvető jog alkalmazását jelenti. Egyértelműen a foglalkoztatás a legmegfelelőbb útja annak, hogy az egyének elégséges eszközöket kapjanak a szegénység és a társadalmi kirekesztés elkerüléséhez, azonban számos olyan helyzet adódik az életben, amikor az egyének képtelenek munkából elégséges jövedelemhez jutni. A szociális védelmi rendszerek célja elvileg az egyének védelme és támogatása abban, hogy biztonságos és stabil munkahelyeket szerezzenek és elegendő jövedelmet biztosítsanak számukra az ilyen időszakok során.

Manapság a szociális segélyek mértéke a szegénységi küszöb alatt van, és mindenképpen kiigazításra szorul az elsődleges célkitűzés, az egyének szegénységből való kiemelése érdekében!

Az 1992. évi tanács ajánlás elismeri „az egyének az emberi méltósággal összeegyeztethető életmódhoz elégséges erőforrásokhoz és szociális támogatáshoz való alapvető jogát”. Az előadó nézete szerint még mindig vannak olyan tagállamok az EU-27-en belül, ahol nincsenek megfelelő nemzeti szociális biztonsági hálók, ami intézkedést tesz szükségessé annak érdekében, hogy az Eurostat szerinti szegénységi küszöb feletti jövedelmeket biztosíthassanak.

Az első lépés a hozzáférhetőséggel, eredményességgel és hatékonysággal kapcsolatosan a többnyire bonyolult jövedelemtámogatási rendszerek kiigazítása. Az általános rendszerekhez támogatási intézkedéseknek kell társulniuk a társadalmi integráció érdekében, és célzott kiegészítő ellátást kell nyújtaniuk a hátrányos helyzetű csoportok számára a szegénység és a társadalmi kirekesztés megfelelő kezelése érdekében. Az előadó nézete szerint különösen a foglalkoztatás mellett meglévő szegénységet kell megfelelően kezelni olyan módon, hogy a minimálbérekkel kapcsolatos uniós célkitűzést állapítanak meg, amely az adott átlagbér legalább 60%-ának megfelelő jövedelmet biztosít.

A gyermekszegénység felszámolása

A Bizottság rámutat arra, hogy a tagállamok körében a szegénységi küszöbön élők arányát illetően óriási különbségek vannak: Svédországban ez kevesebb mint 10%, míg Lengyelországban és Litvániában meghaladja a 20-at. Az egyszülős háztartásokban élő gyermekek esetében a szegénység kockázata az átlag kétszerese. A nagy családokban felnövő gyermekeknél szintén nagyobb a szegénység kockázata. A bevándorló háttérű gyermekeknél a szegénység kockázata kétszer-öttször magasabb, mint a lakóhely szerinti országokban

született gyermekeknél. A tanulmány emellett bizonyítékokkal szolgál a hátrányok generációk közötti átadásáról is a tanulmányi eredményeket illetően.

Mindezen statisztikákat figyelembe véve az előadó erőteljesen hisz a sokszorosan hátrányban lévő, bevándorló háttérű, fogyatékkal élő személyekkel egy háztartásban élő gyermekek és a menedékkérő, illetve a tagállamokban illegálisan tartózkodó szülők gyermekeivel kapcsolatosan az azonnali intézkedés szükségességében. Emellett külön támogatást és gondozást kell biztosítani az elhanyagolt, rossz bánásmódban részesülő vagy erőszakot átélt gyermekek számára.

A legtöbb tagállam kötelezettséget vállalt már az ENSZ gyermekjogi egyezménye (UNCRC) mellett, azonban nem kapcsolják össze egyértelműen a gyermekek jogait és a gyermekszegénység és a kirekesztés elleni küzdelmet a gyermekszegénység összefüggésében, ami alapvető lenne, hiszen a megfosztottság az alapvető emberi jogok megsértése.

Az előadó nézete szerint egy megfelelő forrásokkal rendelkező, jól kiegyensúlyozott szakpolitikai kosár 50%-kal csökkenthetné a gyermekszegénységet a következő szociális napirend idején, ami kielégítő első kötelezettségvállalás lehetne az EU-ban a gyermekszegénység felszámolása felé. Az előadó nézete szerint egy integrált, holisztikus családpolitikai stratégia egyértelmű kötelezettségvállalást jelezne a gyermekszegénység felszámolásának fenntartható megoldása iránt.

Társadalmilag befogadó munkaerőpiacok

Az előadó nézete szerint a munkaerő-piaci integráció háromszakaszos folyamat, amelynek elemei a foglalkoztatás előtti támogatás, a munkakeresés során a további személyes segítségnyújtás, végül pedig a foglalkoztatás megtartására irányuló támogató intézkedések. Külön figyelmet kell fordítani a fiatalok, az idősek és a bevándorlók aktív integrációjára.

Az előadó nézete szerint olyan módon kell kezelni az alacsony bér csapdájának és az alacsony bér / nincs bér ciklusnak a problémáját a munkaerőpiac alsó szegmenseiben, hogy a munka kifizetődővé váljon, és hogy segítséget nyújtsanak az egyének számára tisztességes munkafeltételek és javadalmazás mellett biztonságos és stabil, minőségi foglalkoztatás megszerzésében.

Az előadó nézete szerint a kedvezményezettek szempontjából túl korlátozó jogosultsági szabályokra és feltételekre alapuló aktiválási politikák, amelyek az egyéneket alacsony minőségű munkahelyekre kényszerítik, ahol sem a tisztességes életvitelhez szükséges bért nem kapják meg, sem a társadalmi integráció nem valósul meg, nem jelentenek megoldást. Az aktív munkaerő-piaci politikáknak a „jó munkát” és a felfelé irányuló társadalmi mobilitást, és lehetőségeket kell biztosítaniuk rendszeres, kifizetődő és jogilag biztos foglalkoztatás felé, amely megfelelő szociális védelmet biztosít.

Az előadó nézete szerint a szociális gazdaságban, a szociális vállalkozásokban, a nonprofit ágazatban és az állami foglalkoztatási szektorban rejlő potenciálnak hozzá kell járulnia a munkaerőpiacról leginkább kiszorultak társadalmi integrációjához.

Minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférés biztosítása

Az előadó nézete szerint nemcsak az általános érdekű szociális szolgáltatások, hanem valamennyi általános érdekű szolgáltatásnak – ideértve a hálózati iparágakat, úgymint a közlekedést, a távközlést, az energiát és más közüzemi vagy pénzügyi szolgáltatásokat – fontos szerepet kell betöltenie az aktív integrációban. A szolgáltatások megfelelő

hozzáférhetősége és minősége hiányában a társadalmilag kirekesztett személyeknek nem lesznek munkaerő-piaci lehetőségeik, és megkülönböztetésben részesülnek a társadalmi részvételre való képességeik tekintetében. Az egyetemes szolgáltatási kötelezettségek, pl. a távközlési vagy postai szolgáltatások különösen fontosak a társadalom veszélyeztetett és hátrányos helyzetű csoportjai számára.

A javakhoz és szolgáltatásokhoz való hozzáférés tekintetében minden megkülönböztetést fel kell számolni egy uniós megkülönböztetésellenes irányelv útján, ideértve a fogyatékosságot, életkort, vallást vagy meggyőződést vagy szexuális orientációt. Az előadó nézete szerint a közszolgáltatásokat az európai szociális modell pilléréként kell meghatározni és kialakítani a szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem óriási jelentősége tekintetében.

Az előadó nézete szerint a különféle szegénységi kockázatok multidimenzionális jellegével és kölcsönös összefüggéseivel foglalkozni kell, mivel pl. az utcai hajléktalanság sokszoros megfosztottságot jelent, hiszen a hajléktalan emberek alapvető szükségletei nem teljesülnek, és ezzel lehetetlenné válik számukra a munkaerőpiacra való bejutás. További példa az egészségügyi ellátás és megelőzés terén meglévő egyenlőtlenség, és olyan következmények, amelyek a társadalmi kirekesztés további kockázatát jelentik.

A politikai koordináció fejlesztése

Az előadó nézete szerint a Bizottságnak komolyan figyelembe kell vennie európai szakpolitikai tanácsadók irodájának az Európa szociális valóságával foglalkozó konzultációs dokumentumát a társadalmi integráció stratégiájának kialakításakor. Az előadó nézete szerint a nyílt koordinációs módszernek erőteljesebben kell a szegénység felszámolására összpontosítania a szociális védelemről és a társadalmi integrációról szóló, 2008. évi közös jelentésnek megfelelően. A szegénység és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelem meghatározott célkitűzéseinek végrehajtása mellett meg kell erősíteni az állami költségvetést, és kapcsolatot kell létrehozni a konzultációs folyamat és az EU 2008/2009. évi költségvetésének felülvizsgálata között.

A rendelkezésre álló átlagjövedelemre, a háztartások fogyasztására, az árszintekre, a minimálbérekre, a jövedelemminimum-rendszerekre és a kapcsolódó ellátásokra vonatkozó megfelelő mutatók válhatnak az első lépéssé a tagállamok kötelezettségvállalásának demonstrálásában.

Az előadó nézete szerint a végrehajtási folyamatnak ki kell terjednie az uniós, a nemzeti, a regionális és a helyi szintre, valamennyi érintettre (szociális partnerek, NGO-k) és különösen magukra a leghátrányosabb helyzetű személyekre. A nyílt koordinációs módszer keretében valamennyi szinten megfelelőbb párbeszéd, részvétel és a folyamat iránti elkötelezettség szükséges, amelynek eredménye egyértelműen megfogalmazott célok és politikák megállapítása, majd teljesítményértékelés és nyomon követés lehet.

Az előadó szerint ki kell dolgozni a nyílt koordinációs módszert és a bevált gyakorlatok alkalmazását, a regionális egyenlőtlenségek mérséklésére és a szegények és a hátrányos helyzetűek (különösen nyugdíjasok, krónikus betegségekben szenvedők, migránsok) életfeltételeinek javítására összpontosítva.

Az előadó nézete szerint a koordinációs folyamatok (nyílt koordinációs módszer, szociális védelem és társadalmi integráció, integrált iránymutatások, az EU fenntartható fejlődési stratégiája) közötti hiányzó kapcsolatok miatt felmerülő jelenlegi nehézségekkel foglalkozni kell, hogy megerősítsék a szegénység felszámolása és a társadalmi integráció előmozdítása érdekében tett kötelezettségvállalások láthatóságát, valamennyi esetben.

Az előadó nézete szerint a legveszélyeztetettebb és leghátrányosabb helyzetű csoportokat kell

kijelölni az ESZA, az EQUAL és más közösségi programok elsődleges kedvezményezettjeiként.

Az előadó nézete szerint a Bizottságnak fontolóra kell vennie, hogy a lisszaboni stratégiának a „növekedés, foglalkoztatás és integráció” elnevezést adja, mivel ez szorosabban kötődik a társadalmi integráció nyílt koordinációs módszeréhez, illetve átfogó szociális iránymutatást kell biztosítania.

26.6.2008

VÉLEMÉNY NŐJOGI ÉS ESÉLYEGYENLŐSÉGI BIZOTTSÁG

a Foglalkoztatási és Szociális Bizottság részére

a társadalmi integrációról és szegénység, ideértve a gyermekek szegénysége elleni küzdelemről az EU-ban
(2008/2034(INI))

a vélemény előadója(*): Anna Záborská

(*) Társbizottsági eljárás – az eljárási szabályzat 47. cikke

JAVASLATOK

A Nőjogi és Esélyegyenlőségi Bizottság felkéri az illetékes Foglalkoztatási és Szociális Bizottságot, hogy állásfoglalási indítványába foglalja bele az alábbi javaslatokat:

- tekintettel az Emberi Jogok Egyetemes Nyilatkozatának 3., 16., 18., 23., 25., 26. és 29. cikkére,
- tekintettel az ENSZ Közgyűlés állásfoglalásaira (A/RES/46/121, A/RES/47/134 és A/RES/49/179, A/RES/47/196, A/RES/50/107),
- tekintettel a az ENSZ Gazdasági és Szociális Bizottságának dokumentumaira (E/CN.4/Sub.2/1996/13, E/CN.4/1987/NGO/2, E/CN.4/1987/SR.29 et E/CN.4/1990/15, E/CN.4/1996/25, E/CN.4/Sub.2/RES/1996/25),
- - tekintettel „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című bizottsági közleményre (COM (2006) 367), és az Európai Parlament erről szóló, 2008. január 16-i állásfoglalására, különösen annak (94)–(117) bekezdésére,
- - tekintettel a nőkkel szembeni megkülönböztetés minden formájának felszámolásáról szóló, 1979-ben elfogadott ENSZ-egyezményre (CEDAW),
- - tekintettel az ENSZ 2000. évi millenniumi céljaira, különösen a szegénység és az éhezés

felszámolására (első cél), az egyetemes alapszintű oktatás elérésére (második cél), valamint a férfiak és nők esélyegyenlőségére (harmadik cél) és a környezet védelmére (hetedik cél),

- A. mivel a férfiak és nők bérezésében meglévő tartós egyenlőtlenség a nőket gyengébb helyzetbe hozza a szegénységből való menekvés terén,
- B. mivel az Európai Tanács 2000. évi, lisszaboni ülése arról állapodott meg, hogy 2010-re felszámolják a gyermekszegénységet Európában,
- C. mivel az Európai Tanács 2000. évi, nizzai ülése arra hívta fel a tagállamokat, hogy gondoskodjanak a szociális védelmi rendszerek által biztosítandó minimális garantált forrásokról szóló, 1992. évi ajánlás nyomán követéséről,
- D. mivel Európában a szegénység kockázata jelentősen magasabb a munkanélküliek, az egyszülős családok (amelyeket főként nők vezetnek), az egyedül élő idős személyek (szintén elsősorban nők) és a több eltartottról gondoskodó családok körében,
- E. mivel az összes szociális transzfer hiányában az EU-ban különösen a nőket érintő szegénység kockázata 16%-ról 40%-ra, illetve a nyugdíjkifizetések kizárásával 25%-ra nőne,
- F. mivel a nők rövidebb, lassabb és kevésbé jól fizetett karrierje szintén hatással van az elszegényedésük kockázatára, különösen a 65 évesnél idősebbek esetén (21%-kal vagy 5 ponttal magasabb ez az érték, mint a férfiak körében),
 1. kiemeli, hogy a szegénység és az egyenlőtlenség aránytalanul érinti a nőket; rámutat, hogy a nők átlagos jövedelme csupán a férfiak jövedelmének 55%-a;
 2. kéri egy pragmatikusabb politikai és intézményi megközelítés kialakítását a szélsőséges szegénységgel kapcsolatban, amely integrálja a nemek közötti egyenlőséget, a diszkrimináció és a társadalmi kirekesztés elleni küzdelmet és az aktív részvételt, határozottan és teljes mértékben, önmagában támogatja e célok mindegyikét, ideértve a családokkal, a női egyesületekkel és a legszegényebb emberekkel fenntartott partnerséget is;
 3. rámutat arra, hogy a szélsőséges elszegényedés kockázata magasabb a nők esetében, mint a férfiaknál;
 4. rámutat arra, hogy a mai európai társadalmakban a szegénység elnőiesedése felé mutató tartós tendencia azt mutatja, hogy a szociális védelmi rendszerek jelenlegi keretei, illetve az EU szociális, gazdaság- és foglalkoztatáspolitikáinak széles köre nem alkalmas a nők igényeinek és a nők munkájában mutatkozó különbségeknek a kezelésére; hangsúlyozza, hogy a nők szegénysége és társadalmi kirekesztése Európában egyedi, többértű és nemekhez igazított politikai válaszokat igényel;
 5. támogatja a nyitott koordinációs módszer szociális védelemre és a társadalmi integrációra irányuló alkalmazását; felhívja a Bizottságot, a Szociális Védelmi Bizottságot és a tagállamokat, hogy a szegénység és a társadalmi kirekesztés leküzdése érdekében

állapítsanak meg a nemek egyenlőségére vonatkozó egyedi célkitűzéseket és célokat, beleértve egy sor politikai fellépést a nők azon csoportjainak támogatására, amelyek a szegénység és a társadalmi kirekesztés nagyobb kockázatának vannak kitéve, mint például a nem hagyományos és egyszülős családok, a migráns nők, a menekült és etnikai kisebbséghez tartozó nők, az idősebb nők és a fogyatékkal élő nők;

6. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy végezzék el a szociális védelmi rendszerek célzott elemzését és reformját, és dolgozzanak ki uniós iránymutatásokat a szociális védelmi rendszereknek a nemek egyenlősége szempontjából elvégzett megreformálására, beleértve a szociális biztonsághoz való jogok egyénivé tételét, a szociális védelemnek és szolgáltatásoknak a változó családszerkezetekhez igazítását, valamint annak biztosítását, hogy a szociális védelmi rendszerek jobban ellensúlyozzák a nők bizonytalan helyzetét, és megfeleljenek a nők legkiszolgáltatottabb csoportjai igényeinek;
7. felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek hatékony intézkedéseket a gyermekgondozó szolgáltatásokra vonatkozó barcelonai célkitűzések elérése érdekében;
8. intézkedések megtételére hívja fel a Bizottságot, hogy segítse a tagállamokat a megegyező társadalmi értékű munkáért járó megegyező fizetés elvének hatékony végrehajtásának megvalósításában;
9. hangsúlyozza, hogy a gyermekek egyik fontos joga a szüleikkel való együttélés; rámutat arra, hogy a családoknak fontos szerepük van bármilyen korú gyermekek fejlődésében, függetlenül a család szociális-gazdasági helyzetétől; éppen ezért kéri, hogy a szélsőséges szegénységben élő családokat, mint családokat segítsék küzdelmük során; felszólítja a tagállamokat, hogy vessenek véget a gyermekek családjuktól, szociális-gazdasági okokból történő elválasztásának, és inkább segítsék a szülőket szülő feladataik gyakorlásában még a szélsőséges szegénység okozta nehéz körülmények között is, amelynek kapcsán az anyák/nők felelősséggel való felruházásába való befektetés a gyermekekbe/családokba történő befektetést jelent;
10. felhívja a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki egyedi politikát az utcagyerekekre vonatkozóan, különös tekintettel az oktatás terén fennálló egyedi szükségleteikre és szociális készségeik fejlesztésére;
11. ismételten felkéri az Eurostatot, hogy fejlesszen ki olyan indikátorokat, amelyekkel mérhető e politikák sikere, és ebben, a „tudásnövelő” programok mintájára működjön együtt olyan szervezetekkel, amelyeknek van tapasztalatuk a szélsőséges szegénység elleni küzdelemben, illetve különösen olyan személyekkel, akik maguk is a legszegényebbek közé tartoznak, mint például az európai szegénység elleni hálózat, amely tapasztalatokkal rendelkezik, és amely a szegénységet elszenvedő emberekkel együtt, értük és rajtuk keresztül végzi munkáját;
12. hangsúlyozza, hogy a közvetlenül érintett személyeket ezek a körülmények akadályozzák alapvető jogaik gyakorlásában; kéri a nemzeti, európai és nemzetközi intézményeket, hogy vegyék tekintetbe a szegénység és társadalmi kirekesztés multidimenziális jellegét, amely az emberi élet minden területét érinti, különösen a kapcsolatokban jelentkező, családon belüli erőszak és a hosszan tartó szegénység közötti okozati kapcsolat terén végzett kutatást;

13. emlékeztet rá, hogy a legszegényebb gyakran mondják, hogy egy emberhez méltó, biztos jövedelem vagy egy állandó, fizetett munkahely hozzásegíti őket családjuk és gyermekeik szemében a büszkeségük, méltóságuk és önbecsülésük visszaszerzéséhez, amely tekintetben a nők és férfiak közötti bérszakadék megszüntetése szintén központi szerepet játszik; éppen ezért olyan, a szakmai elhelyezkedéssel kapcsolatos tanácsadási lehetőséget biztosító utak létrehozását kéri a legsebezhetőbb emberek és dolgozók számára, amely elindítja amely elindítja egy befogadó, és legszegényebb polgárait tiszteletben tartó társadalom megteremtését;
14. 5a. rámutat arra, hogy az EU-ban 20 millió embert, különösen a nőket érinti a dolgozók szegénysége, azaz a teljes népesség 6%-át és a dolgozó népesség 36%-át érinti a dolgozók szegénységének kockázata; felhívja a tagállamokat, hogy az aktív integráció elválaszthatatlan elemeként állapotodjanak meg a minimálbérre vonatkozó jogszabályokról;
15. kijelenti, hogy a minimális jövedelem megfelelő rendszerei a mindenki számára hozzáférhető társadalmi igazságosságon és esélyegyenlőségen alapuló EU alapvető előfeltételei; felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy a munkahely nélkül vagy munkahelyek között eltelt időszakokra megfelelő minimális jövedelmet nyújtsanak, különös figyelmet fordítva a nők azon csoportjaira, akikre további felelőségek hárulnak;
16. felszólítja a Európai Uniót, annak tagállamait és a civil társadalmi szervezeteket, valamint a szegénységet megtapasztalt személyek által létrehozott, helyi szintű/önsegélyező szervezeteket, hogy gondoskodjanak arról, hogy a különböző szintű találkozókon minél több, különböző kultúrájú és társadalmi háttérű gyermeknek legyen lehetősége saját régiójának vagy országának bemutatására; felszólítja az EU-t és a tagállamokat, hogy a szegénység elleni nemzeti hálózatokat és szervezeteket (mint például az EAPN) ismerjék el civil társadalmi szervezetként, és azokat szisztematikusan támogassák; felhívja az EU-t és a tagállamokat annak biztosítására, hogy ezeket a helyi szintű szervezeteket minden döntéshozatali szinten építsék be a politikájukba, hogy forrásokat bocsássanak rendelkezésükre annak lehetővé tétele érdekében, hogy hosszú távú, megfelelő anyagi és emberi erőforrásokkal támogatott projekteken keresztül a leginkább kirekesztett gyermekeknek is lehetőségük nyíljon a felszólalásra; felszólítja az érintett szereplőket, hogy részesítsék előnyben azokat a projekteket, amelyek lehetőséget adnak a különböző társadalmi, kulturális háttérrel rendelkező gyermekek találkozására, hangsúlyozva a projektek több tudományágot átfogó jellegét, amely lehetővé teszi művészi alkotások elkészítését, és lehetőséget ad a gyermekeknek, hogy a lehetséges megoldásokról kifejezzék gondolataikat és ezt másoknak is átadják (kölcsonös csere).
17. felhívja a Bizottságot és a tagállamokat, hogy dolgozzanak ki nyitott koordinációs módszert a gondozási szolgáltatások területén, annak érdekében, hogy ajánlásokat fogalmazzanak meg arra nézve, hogyan teljesíthető a gondozási szolgáltatások nyújtásával kapcsolatos igény Európában (azaz a gyermekek és más eltartott személyek gondozásának megszervezése és finanszírozása), beleértve pontos célok és mutatók meghatározását azzal a céllal, hogy 2015-re az egész Unióban a gyermekek 90%-a számára biztosítsanak gyermekgondozási létesítményeket a születéstől az iskolaköteles korig, valamint kielégítő szintű gondozást biztosítsanak az egyéb eltartott személyek számára; hangsúlyozza, hogy minden szolgáltatásnak ki kell elégítenie a megfizethetőség, a hozzáférhetőség és a jó minőség kritériumait, hogy a gyermekek felnevelése és az eltartottak gondozása ne jelentse többé a

„szegénység kockázatát”, különösen a nők számára;

18. ösztönzi az oktatásban, a képzésben és az egész életen át tartó tanulásban, valamint a pénzügyi forrásokkal való hatékony és eredményes gazdálkodásra vonatkozó képzésben történő, akadályok és korlátok nélküli részvételt;
19. felhívja a tagállamokat annak biztosítására, hogy minden gyermeknek, különösen a szegénységben élő gyermekeknek lehetőségük nyíljon a részvételre a társadalmi, szabadidős, sport- és kulturális életben;
20. felhívja az európai intézményeket és a tagállamokat, hogy ismerjék el, hogy az egyedülálló szülők a szegénység nagyobb kockázatának vannak kitéve, és hozzanak külön rendelkezéseket az ilyen családtípusokra nézve;
21. úgy véli, hogy az elszegényedés kockázata a nők esetében nagyobb, mint a férfiaknál, különösen idős korban, mivel a szociális biztonsági rendszerek alapját gyakran a folyamatos, jövedelemszerző foglalkoztatás elve képezi; a megfelelő minimális jövedelemhez való egyéni jog biztosítására szólít fel, amely nem függ a foglalkoztatáshoz kötődő hozzájárulásoktól;
22. hangsúlyozza, hogy a részmunkaidős foglalkoztatás aránya az EU-ban a nők körében 31%, míg a férfiaknál 7,4 %; kiemeli, hogy a nők részmunkaidős foglalkoztatása gyakran csupán jelentéktelen és marginális részmunkaidős munka, alacsony díjazással és elégtelen szociális védelemmel; rámutat, hogy a nőket ezért gyakran az elszegényedés nagyobb kockázata éri, különösen idős korban, mivel a részmunkaidős foglalkoztatás után kapott nyugdíjak igen gyakran nem elegendők a független élet folytatásához;
23. hangsúlyozza annak fontosságát, hogy – minden esetben a gyermek érdekeit mérlegelve – az utcagyerekeket, az embercsempészet áldozataul esett gyermekeket és a kísérelő nélküli kiskorúakat a családjukkal újraegyesítsék; kiemeli, hogy az újraegyesítést a társadalmi reintegrációt szolgáló különleges intézkedéseknek kell kísérniük, amennyiben a társadalmi-gazdasági helyzet vezetett ahhoz, hogy a gyermek olyan, tiltott jövedelemszerző tevékenységekben vett részt, amelyek károsak a gyermek fizikai és erkölcsi fejlődésére, mint például a prostitúció és a kábítószer-kereskedelem;
24. ösztönzi az Eurostatot, hogy hozzon létre kapcsolatot az EU Alapjogi Ügynöksége által készített, az EU gyermekjoggal és –jóléttel kapcsolatos tevékenységei hatásának nyomon követése érdekében kidolgozás alatt álló mutatókészlettel; rámutat arra, hogy a Bizottság, az Alapjogi Ügynökség és a tagállamok közös erőfeszítésére van szükség az ENSZ illetékes hivatalaival, nemzetközi szervezetekkel és kutatóközpontokkal az EU-ban a gyermekek helyzetére vonatkozó, összehasonlítható statisztikai adatok összegyűjtése érdekében folytatott együttműködéshez¹; felhívja a tagállamokat, hogy tegyenek meg minden lehetséges intézkedést a Szociális Védelmi Bizottságnak az európai gyermekszegénységről és –jólétről szóló, 2008. január 17-én elfogadott jelentésében kifejezett ajánlások tiszteletben tartása érdekében, amelyek hangsúlyozzák, hogy a tagállamoknak felül kell vizsgálniuk a kiszolgáltatott helyzetben lévő gyermekekkel kapcsolatban nemzeti és ennél alacsonyabb szinten rendelkezésre álló különböző

¹ 2007/2093(INI).

adatforrásokat;

25. arra ösztönzi a tagállamokat, hogy mérleget tegyen, hogy a rendkívüli szegénység, a kiszolgáltatottság, a megkülönböztetés és a társadalmi kirekesztés ördögi köre a gyermekeket, és különösen az utcagyerekeket különös kockázatnak teszi ki, és megkülönböztetett és egyedivé tett fellépésre van szükség a többszörösen hátrányos helyzetek kezeléséhez; közös európai törekvés jóváhagyására sürgeti a tagállamokat, amelynek célja, hogy megszüntesse a gyermekcsempészetet és –prostitúciót, a gyermekek kábítószer-függőségét, a gyermekeket érő erőszakot és a fiatalok bűnözését;
26. felhívja az EU-t, a tagállamokat és a szervezett civil társadalmi szövetségeket annak biztosítására, hogy a gyermekek részvételének megszervezése mindig a biztonságos és érdemi részvétel alapvető elvei szerint történjen;
27. emlékeztet arra, hogy a rendkívüli szegénység és a marginalizáció súlyosan érinti az utcagyerekek fejlődését, különösen sebezhetővé téve őket a fizikai, szellemi és szexuális visszaélésekkel szemben, gátolja a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférésüket és tiltott tevékenységek végzéséhez vezeti őket, ami a társadalom peremére szorítja őket, és akadályozza a munkaerőpiachoz való hozzáférésük lehetőségeit; sürgeti a tagállamokat, hogy tegyenek kézzelfogható és célzott intézkedéseket az utcagyerekek egyedi szükségleteinek kezelésére, valamint a központi, regionális és helyi hatóságok által az ilyen gyerekeket célzó rendes beavatkozási módszerek eredménytelenségének leküzdésére tett intézkedések jobb koordinálása érdekében; hangsúlyozza az utcagyerekek jelenségének egyre növekvő európai dimenzióját, és közös, koordinált fellépésre szólít fel az utcagyerekek és ezek családjai rendkívüli marginalizálódásához és szegénységéhez vezető alapvető okok kezelése érdekében, javítva a minőségi szolgáltatásokhoz való hozzáférésüket és leküzdve a szervezett bűnözést; felhívja a Tanácsot, hogy az utcagyerekek jelenségének 2015-ig történő felszámolása érdekében állapodjon meg az egész EU-ra vonatkozó kötelezettségvállalásról, amely az Európai Parlamentnek a fent említett „Az EU gyermekjogi stratégiája felé” című, 2008. január 16-i állásfoglalásán alapul;

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	25.6.2008
A zárószavazás eredménye	+: 23 -: 0 0: 3
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Emine Bozkurt, Claire Gibault, Lissy Gröner, Esther Herranz García, Livia Járóka, Rodi Kratsa-Tsagaropoulou, Urszula Krupa, Roselyne Lefrançois, Astrid Lulling, Doris Pack, Marie Panayotopoulos-Cassiotou, Zita Pleštinská, Anni Podimata, Christa Prets, Teresa Riera Madurell, Eva-Britt Svensson, Corien Wortmann-Kool, Anna Záborská
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok)	Jill Evans, Iratxe García Pérez, Anna Hedh, Mary Honeyball, Maria Petre
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	Pedro Guerreiro, Eva Lichtenberger, Helmuth Markov

A BIZOTTSÁGI ZÁRÓSZAVAZÁS EREDMÉNYE

Az elfogadás dátuma	10.9.2008
A zárószavazás eredménye	+ : 46 - : 2 0 : 0
A zárószavazáson jelen lévő tagok	Jan Andersson, Edit Bauer, Iles Braghetto, Philip Bushill-Matthews, Milan Cabrnock, Alejandro Cercas, Ole Christensen, Derek Roland Clark, Jean Louis Cottigny, Jan Cremers, Proinsias De Rossa, Harald Ettl, Richard Falbr, Carlo Fatuzzo, Ilda Figueiredo, Roger Helmer, Stephen Hughes, Karin Jöns, Ona Juknevičienė, Jean Lambert, Bernard Lehideux, Elizabeth Lynne, Thomas Mann, Maria Matsouka, Mary Lou McDonald, Elisabeth Morin, Juan Andrés Naranjo Escobar, Csaba Öry, Siiri Oviir, Pier Antonio Panzeri, Rovana Plumb, Jacek Protasiewicz, Bilyana Ilieva Raeva, Elisabeth Schroedter, José Albino Silva Peneda, Jean Spautz, Gabriele Stauner, Ewa Tomaszewska, Anne Van Lancker, Gabriele Zimmer
A zárószavazáson jelen lévő póttag(ok) (178. cikk (2) bekezdés)	Petru Filip, Donata Gottardi, Rumiana Jeleva, Anne E. Jensen, Sepp Kustatscher, Claude Moraes, Roberto Musacchio, Agnes Schierhuber